

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL VI, NR. 63

Septembrie 2004

F.S.L.I. ÎȘI MENȚINE POZIȚIA FAȚĂ DE GUVERN

Așa cum era de așteptat, pe 15 septembrie au fost de toate. Impresia generală a fost aceea a unui bălci național al cărui semnal a fost dat de însuși primul ministru al țării, dl Adrian Năstase. El a fost acompaniat de corul celor trei federații din învățământ: Alma Mater, Spiru Haret și F.E.N. (Bobulescu, Izvoranu și Croitoru).

O singură voce distorsionată, Aurel Cornea cu F.S.L.L.I.

Prim ministrul s-a simțit în sfârșit dator și obligat să ia în considerare și ceea ce se întâmplă de mult sub ochii tuturor, inclusiv ai lui,

în învățământul românesc.

Din mai, până acum, în ședințe comune sau dezbateri individuale, federațiile sindicale din învățământ și MEC cu mințile lor atât de luminate și clare, au încercat fel de fel de formule noi de calcul, de grile și coeficienți, ajungându-se în final la proiectul de grilă propus, pe care îl cunoașteți, dar care, spre surprinderea tuturor, nu numai că nu îmbunătățește sau clarifică ceva ci, dimpotrivă, ametește de cap și anulează, pe fond, o Lege, poate cea mai importantă, impusă de noi, cea a Statutului Personalului Didactic, incluzând sporurile specifice muncii noastre recunoscute și acordate prin această Lege, în așa numitul **salariu de bază**, concept finanțist, găsim diabolică, care ascunde diferențierile nejustificate și inechitabile dintre diversele categorii de bugetari din această țară "a tuturor minunilor și minciunilor". De

fapt, nu e nici prima și nu va fi nici ultima dată când Guvernul recurge la o asemenea practică subversivă (amintiți-vă precedentă așa-zisă creștere salarială, când au fost reduse substanțial sporurile din rural, acoperirea financiară a așa-zisei creșteri fiind suportată de diminuarea acestui spor).

Includerea sporurilor (în afara indemnizației de dirigenție, salariului și gradației de merit, indemnizației de conducere) în salariul de bază este cea mai parșivă și subversivă manevră pentru manipularea opiniei publice împotriva celor din învățământ. În acest fel, salariul de bază maxim din învățământ va fi în fața lumii nu de 6.200.000 lei, ci de 10.600.000 lei, ceea ce va determina toate celelalte categorii sociale de angajați, nu numai bugetari, să condamne acțiunile de protest ale celor din învățământ și să stagneze pen-

tru o perioadă de timp mărirea salariilor în acest domeniu. În același timp, sporurile și indemnizațiile speciale ale altor categorii de bugetari din administrație, justiție, apărare și interne fiind strict confidențiale, iar salariile de bază de două sau de trei ori mai mari decât cele din învățământ.

Oamenii, mai ales cei cu venituri mici și foarte mici, care din păcate nu cunosc în detalii aceste stratificări atât de mari ale diverselor categorii de bugetari și care au mult mai mult și mai des de-a face cu școala, decât cu alte instituții bugetare, ne au în centrul atenției pe noi și problemele noastre, ceea ce nu e rău, dar din

Ștefan CORNEANU,
Secretar executiv
S.L.I. Neamț
(Continuare în pag. 12)

REVOLTĂ ȘI GHINION

Anul acesta școala a fost programată să-și redeschidă cursurile în ziua de 13 septembrie. Dacă am fi superstițioși, am zice că ar putea fi un început marcat de o zi purtătoare de ghinion. Dar la noi, mai mare ghinion decât salarizarea de mizerie, umilitoare pentru cadrele didactice nu pare a fi altul. Suntem siguri că începutul anului școlar va fi marcat de revolta dascălilor împotriva disprețului și sărăciei în care sunt obligați de autorități să muncească și să viețuiască și ar fi normal ca acest fapt să constituie ghinionul guvernanților.

Au trecut mai multe luni de când oamenii învățământului, prin purtătorii intereselor lor profesionale- sindicatele- cerșesc de la guvern mărirea salariilor celor care lucrează în școală, fără nici un rezultat pozitiv. Liderii de syndicate au anunțat că începutul noului an școlar poate să fie pus sub semnul grevelor, al revoltei împotriva menținerii acestei categorii profesionale într-o cumplită umilință.

- Cred, spunea unul dintre colegi într-o discuție, că personalitățile ajunse să gestioneze problemele învățământului au uitat factorul care a contribuit decisiv la formarea lor ca personalități. Și nici nu iau în seamă afirmațiile socio- pedagogilor, conform cărora investiția în învățământ este cea mai avantajoasă.

Este evident că, ajunși pe scara socială la niveluri de la care văd lucrurile concrete cu contururi aproximative, într-un cenușiu

Prof. Gheorghe BLAGA
(Continuare în pag. 12)

EȘEC sau SUCCES?!

Demaratate în primăvară, negocierile celor 4 federații din învățământ cu Ministerul Educației și Cercetării și apoi cu Guvernul României continuă și astăzi (și mai mult ca sigur și în viitor), deoarece prin Protocolul semnat de 3 din cele 4 federații în 14 septembrie cu Guvernul României s-a obținut doar o creștere salarială de aproximativ 23% față de luna mai 2004, fără a fi satisfăcute alte două cereri majore ale sindicatelor din învățământ:

- alocarea a cel puțin 5% din PIB pentru învățământ în bugetul anului 2004
- elaborarea și aprobarea unei legi privind salarizarea în sistemul de învățământ din România.

Dacă în primăvară, negocierile au

vizat acordarea creșterii salariale de 5% începând cu 1 aprilie 2004 prevăzută în contractul colectiv de muncă pentru anul școlar 2003-2004, creșterea care a fost obținută începând cu luna mai prin O.U. 38

**Negocierile Guvern-
Sindicate din
învățământ continuă**

/ 2004, pe parcursul negocierilor poziția sindicatelor s-a radicalizat, sindicatele solicitând o creștere salarială de 50% în cursul anului 2004 și apoi încă 50% de la 1 ianuarie 2005.

Perspectiva deloc îmbucurătoare de boicotare a deschiderii noului an școlar a determinat guvernul să renunțe la politica tragerii de timp pe care a practicat-o în

negocierile din vară, și după mai multe runde de negocieri, să accepte o creștere medie de peste 20% (variabilă funcție de grade, vechime și calificare) din care 6% era prevăzută prin Legea bugetului pe 2004, iar restul fiind creștere obținută exclusiv prin negocierile cu federațiile din învățământ.

F.S.L.I. n-a semnat protocolul cu Guvernul pentru că în acest protocol nu erau prevăzute expres cele două revendicări menționate anterior. Dar reprezentanții F.S.L.I. au participat miercuri 22 septembrie 2004 la negocierile privind legea salarizării în învățământ.

**Prof. BAROI CONSTANTIN -
vicepreședinte**
Sindicat Învățământ Neamț
(Continuare în pag. 3)

Doamna Tereza

Spunea un maestru Zen: "Patru sînt atributele care te ajută să răzbești în viață, să ajungi la iluminare: speranța, speranța, speranța, speranța...!". Ucenicul l-a privit nedumerit pe maestru și l-a întrebat: "Dar de ce ai spus de patru ori cuvîntul speranță, sugerînd faptul că ar fi vorba de patru căi...?". "Da, m-am rezumat doar la cele patru puncte cardinale cunoscute. În orice parte ai lua-o trebuie să te călăuzească speranța", i-a

răspuns înțeleptul. Cred că doar așa poate fi "transfigurată" și înțeleasă evoluția Terezei Gogu, pictorița care a pornit în artă cu gîndul că toate orizonturile pot fi atinse, deodată chiar, printr-o simplă pată de culoare pusă pe pînză. Iar o pată de culoare este, vorba lui Nichita Stănescu, "o pată de sînge care vorbește".

Cînd și-a terminat studiile doamna Tereza, războiul răvășea oameni și culori, vise și gînduri, disperarea nu putea să numere oameni fericiți. "Cînd vorbesc armele, muzele tac", spunea grecii. Iar după un război oamenii devin niște

ficțiuni mai inconsistente decît o clipire de pleoape. Zice Borges: "În toate ficțiunile, ori de cîte ori un om se întîlnește cu diverse soluții, alege una și le elimină pe celelalte. Creează astfel diferite viitoruri, diferite timpuri, care se înmulțesc, de asemenea și se bifurcă". Mai mult, artistul vede mai limpede decît oricare alt viețuitor cum se bifurcă punctul, cum linia nu obosește să se facă floare și pasăre, chip de om pe care

**Adrian ALUI
GHEORGHE**
(Continuare în pag. 4)

○ Școală care merită mai mult respect

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL "ION IONESCU DE LA BRAD" - HORIA- ROMAN

Legea învățămîntului Agricol din 1883 prevedea înființarea a trei școli agricole, câte una pentru cele trei provincii: Moldova, Muntenia și Oltenia. Prin decizia Ministerului Agriculturii din 18 mai 1884, s-a dispus ca Școala Practică de agricultură pentru Moldova să se înființeze pe moșia Statului Pînțești-Dragomirești, din comuna Horia, județul Roman.

Ce a însemnat acest liceu de-a lungul timpului- este o adevărată istorie- iar pentru a afla ce înseamnă acest liceu astăzi- am stat de vorbă cu doamna profesoară Iuliana Șerban, directoarea liceului.

* **Doamnă director- ce înseamnă să fii director la o școală cu profil agricol?**

- Indiferent de școală, a fi director- este un lucru greu, iar pentru mine această "îndrăzneală" este un test dificil dar și o provocare. Orice început este un urcuș, care este anevoios. În primul rînd profilul liceului este agricol și știm că atenție se acordă agriculturii în ultima perioadă. Este o școală complexă cu un număr mare de elevi, cadre didactice, fermă de animale și cu o mare suprafață de teren agricol.

* **Intrînd pe porțile școlii ai impresia că te afli într-un mic "colț de rai" - un parc frumos pe care nu-l întâlnești la alte licee. Dispuneți de un patrimoniu bogat. Care este baza materială a liceului?**

- Este adevărat, patrimoniul școlii este vast. Disponem de multe corpuri de clădiri, școala se întinde pe o suprafață de un hectar, avem internatul pentru elevi, căminul, săli de sport, cabinetul medical, muzeul de istorie. Nu lipsesc cabinetele și labora-

toarele de limba română, fizică, chimie, biologie, informatică, laboratoarele de specialitate, atelierele de mecanizare, lăcătușerie, ferma didactică.

* **Orice om numit într-o funcție importantă, la început de drum își propune niște obiective. Ce proiecte aveți pentru a îmbunătăți activitatea școlară și pentru a atrage elevii care au tendința să evite un profil agricol?**

- G.Ș.A. Horia beneficiază de toate calitățile pentru a fi un liceu, "curtat" și nu ocolit: un colectiv de cadre didactice care prin tradiție au ca punct central al activității ELEVUL, o școală frumoasă și primitoare. Suntem singura unitate școlară care a dobîndit competențe deosebite în formarea profesională a lucrătorilor pentru agricultură, în meseriile: veterinar, agronom, zootehnist, horticultor, agroturism. Am înființat "Asociația școlilor agricole din regiunea Nord- Est- avînd alături de noi licee cu același profil din Podul Iloaiei, Vaslui, Bacău- avînd ca principal obiectiv promovarea învățămîntului agricol și realizarea unor proiecte cu finanțare externă.

* **Doamnă director, pentru anul școlar 2004- 2005 și pentru viitor, care este domeniul prioritar al formării profesionale în cadrul liceului?**

- Pentru anul școlar 2004-2005, domeniul prioritar al formării profesionale este același cu cel de acum 119 ani, cînd școala a fost înființată, și anume, formarea unor competențe teoretice și practice pentru meseriile agricole, pentru pregătirea unor buni fermieri, care să cunoască creșterea animalelor, cultura plantelor, dar să fie și un bun manager, un întreprinzător adaptat la schimbările economice permanente și, nu în ultimul rînd, să fie un bun român.

**A consemnat
Valerian PERCĂ**

AU PLECAT... "ITALIENII NOȘTRI"

M-am întreb de multe ori cîți dintre părinți își iau copiii în serios în ce privește viața lor profesională și intimă. Din experiența de cadru didactic, aflat într-o permanentă confluență cu elevii, am avut ocazia să ascult păreri și comentarii asupra relațiilor de familie. Am întîlnit puțini părinți care reușesc să discute sau să se aplece asupra problemelor copiilor, iar dacă fac acest lucru, o fac cînd deja apar situații critice. În acest caz e greu să recuperezi ceea ce nu ai făcut la timp și trebuie să fii mare psiholog sau rafinat diplomat pentru a putea rezolva problema.

Tot în cariera didactică am întîlnit părinți autocrați, ce își impun punctul de vedere permanent, părinți democrați, care întrețin o relație de armonie cu copiii lor în tot ce fac, iar în ultima vreme întîlnesc tot mai des categoria de părinți... plecați.

Din această ultimă categorie fac parte din ce în ce mai mulți membri și sintagma "Familia este celula de bază a societății" nu mai este valabilă. Acești părinți sunt o specie aparte- ei sunt cei care aleg între copii și baza lor de existență. În acest moment ei sunt cei care pleacă în străinătate ca să poată trăi și să-și întrețină familia. Dacă rămîn în țară nu au nici de unele, dacă pleacă, renunță la educația copiilor. Ce contează mai mult?

Plecînd 4- 5 ani, copiii sunt lipsiți de grija, supravegherea și afecțiunea părinților. Stai și te întrebi cum vor putea relua ei legăturile rupte și cum vor găsi o coardă comună de vibrație? Cunosc foarte multe cazuri cînd ambii părinți sunt plecați, iar copiii sunt lăsați în grija bunicii, rudelor sau pur și simplu, a vecinilor. Am remarcat că acești copii "abandonati" suferă de o criză de personalitate, idealul lor este plecarea în altă țară, iar profilul lor moral o constituie independența financiară, ușurința de a scăpa de grija oricui se oferă să îi dea un sprijin din teama de a fi privat de libertatea bunului plac.

La rîndul lor, părinții își manifestă dragostea prin a trimite euro, dolari sau mărci și de a vorbi... la telefon. Suplinesc aceste lucruri prezența părinților? Fenomenul nu se poate stopa atîta vreme cît românii nu pot să-și cîștige existența în țara lor.

Este o întrebare la care încă nu se poate răspunde: Ce este pe primul plan? Asigurarea materială și pierderea bucuriei de a asista la inocența copiilor sau sărăcia și permanența părinților asupra copiilor într-o stare de lipsuri.

O soluție de mijloc nu există și va dăinui întotdeauna o parte vătămată.

Prof. Valerian PERCĂ

Slovenia de lîngă noi...

PAULO COELHO, VERONIKA SE PREGĂTEȘTE SĂ MOARĂ...

Cărțile lui Paulo Coelho sunt unite printr-un inconfundabil "fir roșu": se citeșc ușor și se uită greu. Rafinamentul lor constă în aparenta simplitate a zicerii, în "claritatea" discursului narativ, în firescul povestirii. Nu întîmplător e un scriitor "la modă", savurat-pour les connaisseurs- de ce-a mai rămas din intelectualii și exhibit, ca un accesoriu inerent, de vremelnice interesante persoane.

Coelho e Garcia Marquez al anilor de acum, transpunînd imposibilul în firesc (reversul formulei lui Baldrusaitis), tocmai prin reversibilitatea funciară a celor doi termeni. Ca și în Alchimistul, povestea e aproape naivă: Santiago/ Veronika fug de realitate, de materialitatea "marelui zid chinezesc", plat și agresiv, durat în jurul lor de aspirațiile lumii în care trăiesc, refugiindu-se în aventură. La Coelho, aventura își redobîndește sensul ei original, opunîndu-se unor "o mie de zile de bunătațe și confort". Santiago își urmează visul, scăpînd de oi, dormind cu capul pe o carte, înfruntînd deșertul, descoperind dragostea, găsindu-și comoara. Și fiindcă destinul lui trebuie să se împlinescă, totul se înlănțuie, după logica armoniei divine, nimic nefiind întîmplător. Sufocată de visul comun, Veronika

fuge de realitate cu ajutorul a două flacoane de somnifere, asemeni "prînteselor părăsite și al acrîțelor de la Hollywood" în aventura care o va reda sieși, ajutînd-o să se elibereze de spaima renunțării la propriul eu, de restanțele nerevendicate de nimeni în numele iubirii necondiționate, de obligația înregistrării "în rîndul lumii".

Metafora și simbolul din ALCHIMISTUL iau acum dimensiuni precise; Slovenia e o parte din cele cinci ale ex- Yugoslaviei, capitala ei e Ljubljana, a fost un război civil "care s-a mutat apoi în Croația, apoi în Bosnia, are un poet ce statuează în centrul orașului, France Preseren, un ambasador în țări îndepărtate, iar data hotărîtă pentru moarte este 11 noiembrie 1997. Cu toate acestea, Slovenia există și nu există. Ea este realitatea precisă,

palpabilă, determinabilă oricînd după o serie de parametri convenționali, e ceea ce au făcut cei de pînă la noi, cei de lîngă noi, norma absurdă în care trebuie să te potrivești, un etern pat a lui Procust, mascat abil de noțiuni abstracte, dar aplicate cu strictete: dragoste, confort, grijă, bunăstare asigurată.

Dar există și Slovenia ignorată de restul lumii civilizate, cu aroganța bunului simț comun, cu suficiența celui confortabil instalat în normalitatea bunăstării și a siguranței de toate zilele. Mulțumită de ea însăși, Europa se reîntoarce la hărțile medievale și-n fața teritoriilor unde sunt lei, se întrebă mirată "unde e Slovenia?" Slovenia e Veronika, e Eduard, e Mari, e Zedka, e Paulo Coelho însuși, închis de părinți de trei ori într-un azil, de teama reacției lui inconforme cu

normalitatea unui destin. Necroza ventriculară, boala de inimă simulată de dr. Igor cu ajutorul Fenotalului, experimentul științific prin care o mediocritate medicală vrea să-și vadă numele în istorie, alături de dr. Freud sau de dr. Pinel, o ajută pe tînăra femeie, aparent amenințată de moarte, să-și redimensioneze lumea interioară, să o cunoască și să o accepte, scăpată de sub spectrul comunității de identitate. Numărîndu-și zilele, apoi orele, Veronika parcurge un veritabil traseu inițiativ, aflînd cine este, care îi sunt dorințele și visele, cum și cît poate iubi. Prin redescoperirea bucuriei de a cînta la pian, eroina primește mira propriului destin și înțelege miracolul de a trăi în fiecare zi ceea ce simți că poate să te exprime. Fuga din fosta garnizoană și drumul spre cetate își au și ele tîlcul lor: evadînd dintr-un spațiu restrictiv, concentraționar și primitiv, descoperă "a doua zi", dragostea și motivația vieții.

Cu finețea marilor povestitori, Coelho își scoate cititorul din apele lui, îi zgîndărește visele și emoțiile, îl pune pe gînduri. Rămîne apoi de văzut ce va face, la rîndul lui, cititorul...

Dar pe narator, lucrul acesta nu-l mai privește. El și-a făcut DATORIA...

Prof. Gabriela ROMANO
Colegiul Roman -Vodă

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Jurnalul lui Mircea Eliade

de pagini dactilografiate din însemnările sale personale, din care aproximativ 1200 au fost trimise direct lui Mircea Handoca, în vederea unei eventuale ediții românești. Ele au făcut obiectul unor rare publicări, fragmentare, ca și cele amintite mai sus, dar autentice, căci erau în varianta românească originală, preferabilă chiar de Eliade. Editura „Humanitas” a proiectat, începînd cu 2003, apariția Jurnalului integral al lui M. Eliade, în varianta trimisă lui M. Handoca, în două volume: primul cuprinzînd anii 1941-1969, al doilea, neapărut încă, 1970-1985. Pentru părțile lipsă, s-a apelat la edițiile franceză și engleză (motivabile, în acest caz). Față de acestea din urmă însă, ediția românească conține și așa-numitul „Jurnal portughez” (însemnările din perioada 1941-1944, cînd Eliade se afla Lisabona, ca atașat cultural al Legației Române), precum și alte câteva pagini inedite (din care mai prețioase sunt cele referitoare la geneza romanului Noaptea de Sânziene).

Față de Memoria, redactată elaborat și selectiv ca autobiografie spirituală, un succes de librărie în anii '80 în Franța și S.U.A., Jurnalul ne restituie un Eliade surprins în plin flux al vieții, înscrisă pentru totdeauna în registrul exilului. Autorul e un veritabil Odiseu, purtat de istorie dintr-un capăt într-altul al lumii, care însă se îndreaptă spre o Itacă interioară, căutată mereu printre cărți, oameni și idei.

Cea mai mare parte a însemnărilor o constituie atelierul de creație și gîndire „la vedere”: lucrul la cărți, cursuri și conferințe, întîlnirile cu prietenii, discipolii și admiratorii, relatări despre dialoguri „profesionale” purtate cu celebrități ca Jung, Dumezil sau Scholem, toate nu sunt decît prilejuri de a reflecta sau de a puncta figuri umane și idei. „Astă-seară, la Dr. Hunwald, vin soții Andre Breton, Peret și Aime Patri. Discuția alunecă asupra alchimiei și magiei. Deși dispus să le utilizeze ca izvoare de inspirație poetică, Breton nu crede în realitatea fenomenelor

paranormale, nici a tehnicilor oculte. Pentru autorul unui text ca Sur le peu de realité... atitudinea aceasta este derutantă și bizară. Dar bănuiesc că Breton joacă oarecum teatru în noua lui atitudine carteziană și pozitivistă...”. Eterna fascinație pentru prezența șocantă a sacrului în realitatea cea mai banală e atribuită și interlocutorilor. Eliade nu crede că oamenii care își descriu visele mai ciudate sau sunt contrariați de fapte și evenimente nu au o sîmbure de sensibilitate religioasă. Nimeni, în ultimă instanță, nu poate fi atât de „cartezian și pozitivist” încît să admită ca real doar ceea ce se vede. „De curînd, C. G. Jung a avut acest vis: se afla într-o imensă sală de spectacol, singur. Cortina s-a ridicat încet, și pe scenă a apărut d-na Jung----dar nu așa cum era în ultimii ani (a murit la 75 de ani, anul trecut), ci așa cum o întîlnise Jung cu cincizeci de ani în urmă. N-a rostit nici un cuvînt. Amîndoi s-au privit mult timp, în tăcere. Jung ar fi mărturisit că după

acest vis nu mai are nici o îndoială în ceea ce privește nemurirea sufletului”.

Consemnîndu-și oricînd are ocazia truda intelectuală, ea devine liantul întregului Jurnal. E ca și cum tot ce ar face, s-ar transforma alchimic în cărți de referință. Fie că e ficțiune sau operă științifică, scrisul lui Eliade reprezintă decantarea unui efort magic, desfășurat într-un timp concentrat, esențializat. „Încep capitolul întâi. Scriu trei pagini. Disperat că merge prea repede, că-mi alegegă creionul pe hîrtie. Neavînd de gînd să scriu mai mult de șase sute de pagini, trebuie să găsesc o cadență lentă, o proză condensată. Dar la șase și jumătate, mă întîlnesc cu Michel Carrouges. La opt, mînînc la Turdeau. La 11 noaptea, îl văd pe Herescu. Ajung acasă după miezul nopții. Din fericire, vecinul de la nr. 18 s-a culcat. Nu mai risc să-l aud făcîndu-și toaleta, tușînd, spălîndu-și dinții. Nu mă simt obosit, dar sunt prea surescitat ca să pot scrie. Încerc să închez capitolele următoare, însemn câteva amănunte.

Adrian C. ROMILA
(Continuare în pag. 3)

Peste 80000 de elevi și aproximativ 6000 de dascăli nemțeni au răspuns, pe 15 septembrie, chemării clopoțelului. Inițial, noul an școlar ar fi trebuit să înceapă pe 13 septembrie, dar tradiția a câștigat, debutând două zile mai târziu. În Neamț, ca și în celelalte județe ale țării, soarta primei zile de școală s-a decis pe ultima sută de metri. După ce au amenințat cu greva toată vara, sindicatele din învățământ s-au răzgândit cu doar câteva zile înainte de începerea școlii.

Cadrele didactice din zona Roman au boicotat, totuși, deschiderea anului școlar. Cei aproximativ 2000 de dascăli au protestat față de

nesoluționarea revendicărilor salariale. Unii s-au prezentat la școlile lor, dar au refuzat să participe la festivități. O zi mai târziu, toată dascălimea nemțeană s-a aflat la catedră, dar sindicatele susțin că nu renunță la ideea declanșării unei greve generale, în luna octombrie.

Neamțul a obținut un procent de promovabilitate foarte bun, 98,81 la sută, și la sesiunea de toamnă a bacalaureatului, în care numai doi elevi au fost respinși. Dintre cei 190 de candidați înscriși, în majoritate absolvenți ai seriei 2004, s-au prezentat la examen 168. Cele mai mari note au fost cuprinse între 8,99 și 8 (88 de candidați) doar 7 candidați promovând bacalaureatul la limită.

Obișnuita inspecție înainte de începerea unui nou an de învățământ a scos la iveală numeroase nereguli în școlile nemțene. Cele mai grave - clădiri vechi, cu pereții fisurați, plafoane căzute, acoperișuri degradate - au fost descoperite în mediul rural. De asemenea, din cele 190 de școli verificate, 107 nu au nici o sursă de apă potabilă.

Elevii care urmează cursurile unui liceu sau ale unei școli de arte și meserii vor beneficia, în anumite condiții, începând din acest an școlar, de burse de studiu. Ei trebuie să provină din familii cu venituri mici: sub 1,5 milioane de lei pe fiecare membru. Programul național "Bani pentru liceu" va fi susținut cu bani de la bugetul de stat. În cazul acestor ajutoare, nu se ține cont de nivelul de pregătire al elevului. Singurul criteriu de acordare a bursei este situația materială.

Trei licee din Piatra Neamț au devenit, în această toamnă, Colegii Naționale. Este vorba despre Informatică, Auto și "Calistrat Hogaș".

La Bicaz, s-a desfășurat, în prima săptămână a lunii septembrie, cea de a doua ediție a taberei județene de matematică. Anul acesta, acțiunea s-a bucurat de participarea

a 250 de elevi nemțeni, din clasele V-VIII, care s-au întrecut în numeroase și atractive concursuri de matematică și informatică.

Peste 100 de elevi din Piatra Neamț beneficiază, din această toamnă, de transport gratuit. Este vorba despre copiii care locuiesc la distanțe mari de școlile lor, cum sînt cei din cartierul Speranța. Primăria pietreană a decis ca și părinții sau alți însoțitori ai elevilor din clasele primare să beneficieze de gratuitate.

Primăria Piatra Neamț a alocat două miliarde de lei pentru reparațiile și igienizările școlilor din Piatra Neamț. Solicitățile pentru lucrările mai mari au fost respinse, pentru moment, din cauza fondurilor reduse. Municipality a reușit, totuși, să rezolve problema încălzirii în toate spațiile cu săli de curs și la o parte din sălile de sport.

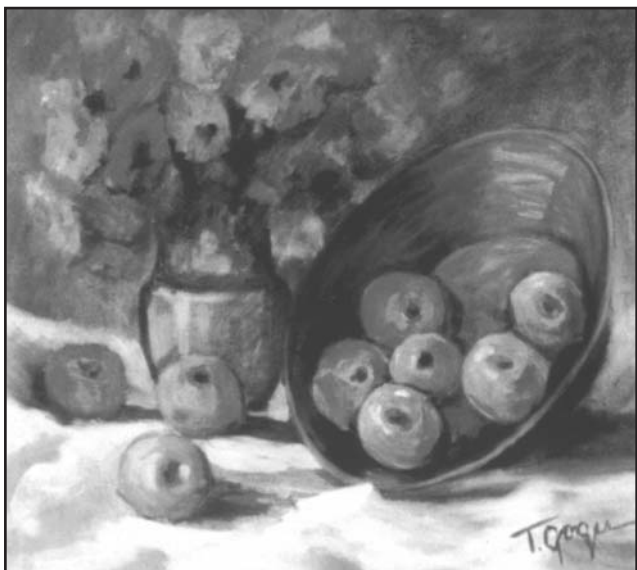

Guvernul a aprobat, joi, 17 septembrie, în regim de urgență, creșterile salariale prevăzute în acordul cu profesorii. Majorările acoperă o indexare pentru toți angajații din învățământ și o creștere salarială pentru marea majoritate a acestora. Noua grilă de salarizare va fi aplicată de la 1 octombrie, primele salarii mărite urmînd să ajungă la profesori la sfîrșitul lunii viitoare. Majorările salariale oscilează între 1168412 lei, pentru profesor debutant, și 2825865 lei, pentru profesor cu gradul didactic 1.

Tinerii care doresc să își perfecționeze studiile în străinătate vor beneficia de burse guvernamentale. Condiția este ca ei să îndeplinească toate criteriile stabilite și să revină în țară pentru a lucra în funcții de conducere din administrația publică cel puțin trei ani. La data depunerii dosarului, solicitanții trebuie să aibă cetățenie română și vîrsta maximă de 35 de ani.

De acest program vor putea beneficia și tinerii care studiază deja la universitățile din străinătate. (Mihaela DRĂGOI)

Comunicat oficial

SINDICATUL LIBER AL LUCRĂTORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ NEAMȚ

Întrunit în ședință extraordinară în ziua de 13.09.2004 ora 10 la Liceul Calistrat Hogaș Piatra Neamț, Colegiul Liderilor din zona Piatra Neamț a învestit pe domnul Florin Florescu, lider județean, să participe la Colegiul Național cu următorul mandat:

1. grila proiect propusă de comisia de negocieri nu poate fi admisă deoarece contravine Statutului Personalului Didactic - Lege, anulînd sporurile prin includerea lor în salariul de bază și schimbarea coeficienților (ultima gradată de la 2,95 la 6,093).

În această situație salarizarea categoriilor de bugetari s-ar echilibra, deoarece salariul de bază din învățământ ar fi nu de 6,502,410 în actuala grilă ar deveni 10.685.628.

2. Județul Neamț este de acord cu menținerea deocamdată a grilei de salarizare din luna mai - iunie a.c. la care implicit se adaugă 6% plus procentul de creștere negociat între 6- 10% propus de Guvern. O astfel de soluție menține în vigoare protestul de 4 ani de zile pentru stringenta apariției a

Legii salarizării pe o nouă bază de grilă și o echilibrare generală a categoriilor diferite de bugetari.

3. Negocierile salariale să se facă pe baza calculării salariului bază spor la spor (adică legalizarea prevederilor Statutului Personalului Didactic și a Legii Învățămîntului).

4. Adunarea liderilor din județul Neamț a aprobat un blam general pentru Colegiul Național al Liderilor și Biroului Operativ al F.S.L.I.

5. În cazul în care se vor lua în continuare decizii capitale (semnarea Contractului Colectiv de Muncă, Pact sau acord social) ce contravin votului unanim al organizațiilor județene să se convoace Conferința Extraordinară a F.S.L.I.- pentru măsuri organizatorice și modificarea statutului F.S.L.I.

6. Convocarea Consiliului Național la sfîrșitul lunii septembrie pentru conturarea strategiei și tacticii acțiunilor sindicale în actuala conjunctură politică din țară.

7. Se menține ca obiectiv de bază al protestului sindical: - 5% din P.I.B. pentru Legea Bugetului pe 2005.

8. Apariția Legii Salarizării bugetarilor în regim de urgență - 1 ianuarie 2005.

EȘEC sau SUCCES?!

(Urmare din pag. 1)

Dacă vom analiza rezultatele obținute prin protocolul din 14 septembrie cred că titlul exprimă deștul de concis situația de fapt. Astfel, dacă ne referim la creșterea salarială de 50% în 2004, creșterea cumulată pe anul 2004 depășește abia ușor 30% ceea ce ar putea fi considerat un eșec, dar dacă raportăm creșterea salarială de peste 30% la inflația prognozată de 9-10 % putem aprecia că negocierile s-au încheiat cu un succes notabil, fiind primul an post-decembrișt când sindicatele obțin o creștere salarială mult mai mare decât rata inflației.

Aș dori să relev cu acest prilej rolul deosebit pe care l-au jucat sindicatele în obținerea acestei creșteri salariale apreciabile. Guvernul intenționa ca în anul

2004 să acorde o creștere salarială de 12%, în două tranșe 6% în ianuarie și 6% în octombrie. După negocierile purtate, creșterea a depășit în medie 30% (octombrie 2004 față de decembrie 2003), ceea ce înseamnă peste 20% câștig numai și numai adus de sindicate. Trebuie să ne debarșăm de ideea deosebit de periculoasă și chiar subversivă vehiculată de către unii colegi, conform căreia dacă se obține ceva, a dat Guvernul, iar dacă nu se obține ceva, vinovate sunt sindicatele. De asemenea aș dori să remarc faptul că fără solidaritatea tuturor membrilor de sindicat ne va fi dificil în continuare să negociem cu șanse de succes celelalte revendicări. Sprijinul tuturor sindicalștilor asigură succesul liderilor în orice negociere, deoarece credem că e imperios necesar să solicităm acest sprijin în continuare pentru că mai sunt destule probleme de negociat în favoarea sindicalștilor (și a nesindicalștilor) și în final spre binele învățămîntului românesc.

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

(Urmare din pag. 2)

aproape de unu, mă apuc de Șamanism. Dacă aș putea lucra la ambele cărți deodată! Să consacru, bunăoară, după-amiezele Șamanismului, iar după miezul nopții, să scriu la roman". Atmosfera nocturnă și lumea "românească" a

Nopții de Sânziene îi trezesc nostalgia pămîntului natal, terminată într-o devastatoare tristețe a exilului: „Episoadele pe care le lucrez acum sunt deștul de triste, dar este oare numai asta?... Mă tot gândesc acasă, la ai mei. Nu mai am de mult vești. Mi-e groază de ce s-ar fi putut întâmpla. Totul a rămas acolo: tinerețea mea, trecutul meu, familia, prietenii. Și tot ce am făcut, și n-am făcut, hîrțile din adolescență, manuscrisele, core-

spondența cu atîția prieteni care nu mai sunt, cărțile, dosarele cu primele mele articole din liceu și din Universitate, absolut tot. Aici, în Occident, nu sunt decât un fragment". De aici, poate, planuri niciodată finalizate, așchii de gând niciodată trecute în memoria literelor: „Va trebui să scriu într-o zi un lung studiu asupra originilor filozofiei; să arăt, adică, trecerea de la cunoașterea prin mituri și simboluri (așa cum e practică în lumile arhaice) la filozofia sistematică. (...) Inițierea reprezintă moartea la nivelul experienței profane și învierea la experiența religioasă, adică accesul al cunoașterea metafizică. Ceva asemănător efectuează filozofia: moartea ignoranței, renașterea întru cunoaștere. Va trebui să insist asupra simbolismului obștrec atestat atît în riturile inițiatice, cît și în maieutica socratică. (...) De meditat asupra acestui detaliu: că omul, făcut din țărână, este totuși desprins din

soare. Pămîntul s-a rupt din soare înaintea omului, și gestul acesta a devenit într-un anumit sens modelul exemplar al tuturor căderilor și rătăcirilor umane. E greoi și obscur ce scriu, dar, când voi avea odată timp, voi lămuri pe îndelete ce vreau să spun". Eliade inter-

plelor sud-americane ori re-lectura unui Kafka sau Hegel: încercarea omului de a înțelege misterele existentei prin executarea unor inițieri și rituri, mai mult sau mai puțin manifeste, mai mult sau mai puțin conștiente. Toată știința și arta modernă își datorează meto-

pretez eu însumi. (...) miturile și religiile, în întreaga lor varietate, sunt rezultatul vidului lăsat în lume de retragerea lui Dumnezeu, de transformarea sa în deus otiosus și de dispariția sa din actualitatea religioasă. Dumnezeu - mai exact Ființa supremă - nu mai joacă nici un rol în experiența religioasă a umanității primitive. El a fost înlăturat de alte forme divine - divinități active, fecundatoare, dramatice etc. (...) Dar oare s-a înțeles că adevărata religie nu începe decât după ce Dumnezeu s-a retras din lume?". Eliade a fost mereu îngrijorat că acest mesaj ultimativ și paradoxal, degajat de întreaga sa operă, nu a fost înțeles. Din acest motiv oferă redundant în Jurnalul chei de lectură ale propriilor cărți.

Nu puteau să lipsească dintr-un jurnal faptele banale, cotidiene. Ele sunt convertite însă în orizontul diafan al misterului. Plimbările pe străzile melancolice ale Lisabonei și Parisului, obligațiile

profesionale uneori apăsătoare, din Chicago, spargerea ochelarelor, năpădirea unor amintiri dragi, masa luată cu prietenii, călătoriile sunt ocazii de a arăta tocmai că, alături de efervescenta creatoare, copleșite de aceasta, simplele și obișnuitele evenimente zilnice devin parte din ritul gândului asupra lumii sau din intuirea inesezabilului de lângă noi: „Fulgii au început să cadă aici și acolo. De necrezut. Ploaia rece, măruntă de azi-dimineață s-a transformat pe nesimțite, și deodată am văzut că ninge. În câteva minute, zăpada a acoperit străzile. Spre seară, orașul era alb. Mi-am amintit deodată zăpezile iernii trecute. Noi locuim în 5712 Woodlawn Avenue, în fermecătorul apartament al lui Kitagawa. În decembrie și ianuarie a nins neîncetat.

(Continuare în numărul viitor)

Mircea Eliade, Jurnal, 1941-1969, Humanitas, București, 2003, ediție îngrijită de Mircea Handoca

Jurnalul lui MIRCEA ELIADE

pretează nu doar în eseurii, ci și în singurătatea însemnărilor intime. E hermeneutic prin excelență. Pentru el toate faptele de cultură (și nu numai) pot fi trecute prin grila dialecticii sacru-profan, fie că e vorba de filozofie, literatură sau pictură. Vizita într-un mare muzeu european îi revelează aceleași lucruri ca și vederea ruinelor tem-

da și limbajul conștientizării „retragerii” lui Dumnezeu din lume; un același deus otiosus stă și la baza sistemelor religioase prin care omul a încercat să înlocuiască absența „Ființei supreme”: „mă întreb dacă a fost înțeles mesajul secret al cărții, teologia implicată în istoria religioasă, așa cum o descifrez și o inter-

ÎNCEPUTURILE UNUI NOU AN ȘCOLAR, SPRE O ȘCOALĂ REFLEXIVĂ

Toamna dulce amăruie - ca și începutul anului școlar, ivește de sub frunze bobocii zilelor de mâine, de ale căror vigoare și verticalitate „necolorată”, depindem ca neam și ca țară. Devenirea ființelor nu este o linie continuu ascendentă, nu este o creștere de la sine, ci este una ondulantă, mult încercată - pentru călirea! - și de forme diferite. Sunt, la fel ca mulți alții, destul de îngrijorată când aud, în diferite contexte, oameni pe care-i cunosc, tineri și mai puțin tineri, care spun: *m-am săturat să mai trăiesc aici, aș vrea o viață mai bună (n.r. cine oare n-ar vrea la fel?)*, *de-aș fi avut o altă meserie. Alții, mai supărați spun: voi pleca în altă țară unde să pot munci, să fiu respectat(ă) oare?*, *să duc o viață mai bună...*

Acești oameni care se întrebă ce se întâmplă cu ei, anticipează și pregătesc ziua de mâine, vor mai mult și caută - chiar dacă uneori, ca părinți sau prieteni, ne dor aceste căutări de „afară”, dar ei sunt oamenii care vor să facă față schimbărilor! Există un destin care ne ghidează, dar există și voința proprie care ajută sau nu, alegându-ți anumite modele noi, cadrele didactice, creдем că noi putem fi modelele copiilor noștri, dar...vremurile fac să mai pierdem câteva din nestematele profesiei de dascăl.

Cu toate acestea, colectivul CCD Neamț a pregătit un „pachet atractiv și motivant” de programe de formare, perfecționare și dezvoltare profesională, aducând „la noi acasă” universități și facultăți care oferă cursuri CU CREDITE!!!

Oferta de programe de formare a Casei Corpului Didactic Neamț va fi difuzată în toate școlile județului prin directorii acestora la sedința cu directorii de la începutul acestui an școlar și poate fi consultată oricând (între orele 8.00-16.00) la sediul instituției noastre.

Precizăm în acest context câteva mai noi:

- cursuri postuniversitare de informatică de 4 și 2 semestre;
- cursuri de formare și inițiere în informatică pentru toate categoriile de cadre didactice și pentru persoane din alte sisteme decât cel de învățământ;
- cursuri de managementul proiectelor europene;
- cursuri de limbi străine - inițiere, pentru italiană, germană, engleză, olandeză, belgiană și dacă există solicitări și limbă japoneză;
- cursuri de inițiere operare Lynoux, cursuri de obținerea permisului ECDL.

Preocupările noastre, care sunt rezultatele muncii noastre, în spirit de echipă cu toți dascălii din județ care răspund chemărilor și propunerilor noastre, nu se limitează doar la cursuri de formare continuă ci și la provocări editoriale și publicistice. Astfel, *vineri, 24.09.2004 s-au lansat: Manualul de Fizică pentru clasa a IX-a al autoarelor prof. Sanda Spiridon și prof. Nicolina Rotaru, de la Colegiul Național „Petru Rareș”, și cartea „Poezii în limba franceză, pentru lumea piticilor” a doamnei prof. Georgeta Asavinei, de la Școala Roznov.*

Acestei palete destul de generoase i se adaugă și pregătirea manifestărilor omagiale, cultural-artistice și de petrecere a timpului liber, pe care le realizăm cu și pentru toți colegii noștri din județ, stimulând colaborări și parteneriate cu autoritatea publică locală, cu instituții și ONG-uri, ca semn al deschiderii noastre spre lume, spre a deschide portile unei Școli moderne o Școală Reflexivă și spre viață, atât pentru profesori, cât și pentru elevi și familiile lor! Vom învăța cu toții și pe toți cei menționați, cum să ne ajutăm copiii, bobocii zilelor noastre, pentru a beneficia de ceea ce le oferă ȘCOALA și VIAȚA.

Profesor NICULINA NIȚĂ - CCD Neamț

PARTENERIAT LA NIVELUL COMISIEI METODICE

Motto

„Pune-ți în scenă ideile, aruncă mănua creativității și obții o comunicare de zile mari”

Personalitatea cadrului didactic se elaborează evolutiv. Competențele profesionale solicitate de activitatea directă de copii trebuie perfecționate și stimulate sistematic pentru ca finalitățile procesului instructiv-educativ să fie realizate în funcție de cerințele societății.

Beneficiind de oportunități diverse de perfecționare, educatoarele de la Grădinița nr. 8 Piatra Neamț și-au conturat un stil didactic complex care vine în sprijinul relației coerente și benefice pe mai multe planuri (educatoare- copii, educatoare- părinți, educatoare- educatoare, educatoare- adm. locală).

Perfecționarea cadrelor didactice la nivelul Comisiei metodice din grădinița noastră a contribuit la

îmbunătățirea practicilor educaționale, la dobândirea unor abilități manageriale (manager al clasei), a contribuit la realizarea transferului de experiență cit și la perfecționarea și exersarea unei comunicări eficiente.

În anul școlar 2003-2004, la nivelul Comisiei metodice am inițiat o serie de parteneriate cu unități preșcolare dornice de a-și îmbogăți experiența didactică și de a-și optimiza activitatea de perfecționare. Punctele tari ale proiectelor de parteneriat încheiate au fost: dorința educatoarelor de a se perfecționa continuu, cunoașterea și colaborarea cu alte cadre didactice, dobândirea și exersarea unor noi competențe de comunicare.

Unitățile preșcolare antrenate în parteneriatul inițiat la nivelul Comisiei metodice de la Grădinița nr. 8 Piatra Neamț au fost: Grădinița cu p.p. nr. 20 Iași-

responsabil Tănase Maria, Școala particulară „Aurora Ouatu” - responsabil Cristal Mițuța, Grădinița cu program normal nr. 4 Piatra Neamț - responsabil Cojoc Doina.

Acțiunile întreprinse s-au concretizat în:

- participarea responsabililor Comisilor metodice la acțiunile desfășurate în Grădinița nr. 20 Iași cu ocazia desfășurării Proiectului Comenius;

- participarea cadrelor didactice din cele 4 unități la activitățile practice planificate în cadrul Comisilor metodice;

- vizitarea Școlii particulare „Aurora Ouatu” și familiarizarea cu aspecte specifice ale învățământului particular;

- întâlnire cu învățătorii de la Școala nr. 8 P. Neamț în vederea selectării descriptorilor de performanță necesari pentru integrarea cu succes a preșcolarilor în activitatea școlară;

- participarea la spectacolul oferit de preșcolarii de la Școala particulară „Aurora Ouatu” cu ocazia sosirii primăverii;

- conceperea unui ghid

metodic „Perfecționarea activității Comisiei metodice din învățământul preșcolar”, cu sprijinul C.C.D. Neamț.

Avantajele acestor parteneriate au fost:

- s-a realizat îmbogățirea experienței didactice prin vizionarea unor activități practice;
- cadrele didactice s-au familiarizat cu abordări manageriale noi;
- s-a realizat împărtășirea experienței proprii;

- s-a eliminat rutina și s-a produs angajarea educatoarelor în cucurirea de noi orizonturi ale cunoașterii;

- s-a stimulat inițiativa;
- s-a realizat antrenarea pragmatică a educatoarelor având ca suport creativitatea și educarea.

Consider că dinamica activității de perfecționare concepută pe ideea parteneriatelor vine în sprijinul cadrelor didactice eliminând monotonia, plafonarea cit și dezinteresul pentru perfecționare.

Institutur, Gina GHEORGHIU Grădinița nr. 8 P. Neamț

UN MODEL DE SLUJIREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI:

Slujitorii învățământului românesc sunt pre ocupați acum, la începutul anului școlar 2004-2005, de găsirea unor metode eficiente de oprire a declinului omenirii. Se caută soluții în tradițiile umaniste ale școlii românești și la elitele contemporane ale învățământului. O asemenea personalitate a învățământului nostru, model prin activitatea-i practică și teoretică, este inginerul, profesorul universitar la Politehnica București, savantul informatician, filosoful culturii (inclusiv al educației), creatorul unor unități de învățământ, de cercetare și de calcul electronic, academicianul Mihai Drăgănescu, pe care lumea științifică mondială îl sărbătorește la vârsta de 75 de ani.

S-a născut la 6.X.1929 în com. Făget, jud. Prahova. A făcut liceul la Ploiești și Politehnica la București, unde a avut ca magistri pe Tudor Tănăsescu (1901-1961)

și pe Gh. Cartianu (1907 la Borca-1982). După obținerea diplomei de inginer (1952), a rămas ca asistent la catedra de electronică. De la început a publicat studii și cărți de mare originalitate, cerute în străinătate. A fost ales, ca urmare, membru a zeci de societăți științifice străine.

În 1974 a fost ales membru corespondent al Academiei, al cărei președinte va fi între 1990 și 1994. Acum este președintele Secției de Știința și Tehnologia Informației a Academiei Române.

Amintim câteva dintre înnoitorile lui lucrări, care interesează pedagogia: I Sistem și civilizație (1976); II Profunzimile lumii materiale (1979); III Ortofizica (1985); Sistem, spiritualitate, informație, materie (1988); V Inelul lumii materiale (1989); VI Informația materiei (1990); VII Tensiunea filosofică și sentimentul cosmic (1991); VIII Eseuri (1993); IX Cariatidele gândului (1996); X L'universalite antologique de l'information (1996), prima carte de un autor român introdusă pe internet.

MIHAI DRĂGĂNESCU

Opera lui Mihai Drăgănescu - ca orice mare operă științifică sau literară - este, în esența ei, pedagogică. O pedagogie bazată atît pe știința veacului cit și pe tradițiile noastre, orientată spre viitor și globalizare. De aceea, nu se poate face pedagogie acum în România fără recurs la gîndirea pedagogică a acestuia. Mai mult, nu se mai pot preda eficient la noi matematica, fizica, biologia sau literatura română fără cunoașterea rezultatelor cercetării și gîndirii lui Mihai Drăgănescu. Ne gîndim, de pildă, la substanțialele capitole din admirabila carte „Ortofizica”. Bazele matematicii, Fizica și Ortofizica, Materia vie etc. Eseurile despre Eminescu: Starea minții și a firii; Eminescu- gînduri filosofice; Spațiul Eminescu; Coordonate științifice ale gîndirii eminesciene, cuprinse în volumul „Inelul lumii materiale”, sunt absolut necesare în predarea lui Eminescu, în învățămîntul nostru de toate gradele.

Constatănd „fondul mare de talente al tineretului român, atrage atenția că „a fi capabil și a avea

talent reprezintă totuși numai un potențial care se transformă în valoare prin efortul personal al tînrului imbinat cu efortul societății urmînd împlinirea acestor talente și valorificarea lor pentru societate”.

În „Forum- revista învățămîntului superior”, nr. 11/1988, ne spune că „problemele mari ale învățămîntului sunt: 1. „Natura procesului de învățare-care nu este încă elucidată; 2. Strategia, pedagogia și tehnologia învățămîntului; 3. În învățămînt, creativitatea capătă o pondere tot mai mare pentru progresul și viitorul societății”.

Prestigiosul pedagog erudit consideră că învățămîntul, „care este și un sector economic” are datoria să formeze „puterea intelectuală a națiunii (antrenarea intelectualii tuturor cetățenilor țării), intelectualii și elitele” (studiul „Puterea intelectuală”, în Caiete critice nr. 1/1990, p. 52).

Prof. Traian CICOARE

ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

Doamna TEREZA

(Urmare din pag. 1)

arde nestins mugurul de foc al unei candelă. Iar după un război toate chipurile devin candelă. De asta, poate, portretele realizate de Tereza Gogu au ceva din disperarea învingătoare a omului care nu se lasă strivit de vremi.

Picturile Terezei Gogu sînt proaspete ca timpul care se înnoiește continuu. Florile ei înflorească în fiecare anotimp și dacă uneori nerăbdarea lor de a înflori este prea mare, Tereza Gogu le inventează anotimpuri noi, pentru ca expansiunea culorilor să nu obosească niciodată.

Vă sărut mîna și gîndul, doamnă Tereza, acum cînd tinerețea visului dumneavoastră are vîrsta artei fără de timp. La mulți ani!

DESPRE ȘCOALA DE ARTE ȘI MESERII

Chiar dacă și-a schimbat denumirea Școala de arte și meserii are parte de o evoluție ezitantă și un viitor incert. Nefiind promovată corespunzător, neconvîngînd pe nimeni despre menirea ei și în acest an școlar elevii și părinții au ocolit-o iar profesorii o privesc cu suspiciune. Iată cîteva întrebări care frămîntă atît elevii cit și profesorii:

- Școala de arte și meserii se adresează acelor elevi pentru care școlarizarea în liceu ar fi neindicată sau imposibilă din cauza pregătirii generale necorespunzătoare?

- Nu cumva Școala de arte și meserii este o prelungire forțată a învățămîntului obligatoriu de 10 ani?

Cred că în cazul acestor școli un accent deosebit ar trebui pus pe instruirea practică, în meserii simple. Știm că baza materială a grupurilor școlare este învechită și că în ultimii ani puține investiții s-au făcut în atelierele școlă. Un aspect care nu bucură pe nimeni este faptul că practica în producție trebuie să se organizeze cu toată clasa. A

organiza practica în atelierele școlă cu 30 de elevi contravine cu normele de protecție a muncii și a reglementărilor sanitare.

Credem că stabilirea meseriilor ar trebui să se facă prin consultarea agenților economici din localitatea respectivă. Majoritatea liceelor propun meserii în funcție de dotarea atelierelor și de existența personalului calificat iar agenții economici, în marea lor majoritate, nu pot să-și planifice nevoile de forță de muncă.

Știm că alfabetul unei meserii se învață în școală, într-un cadru organizat, securizat și controlat sub îndrumarea personalului didactic calificat. În acest caz, planul de școlarizare ar trebui să fie aprobat numai după ce fiecare liceu sau grup școlar face dovada că dispune de bază materială și umană necesară pregătirii.

Și, ca Școala de arte și meserii să nu dispară înainte de a demonstra ceva trebuie ca Ministerul să revadă de urgență normarea practicii în producție și să permită organizarea ei pe grupe în atelierele școlă.

Prof. Doina BARBU Grupul Școlar „Vasile Sav” - Roman

RADIO TRINITAS LA PIATRA-NEAMȚ

* Interviu cu pr. prof. Dan COJAN, director al Seminarului Teologic Ortodox "Sfinții Împărați Constantin și Elena" din Piatra Neamț

Rep.: Preacucernice părinte director Dan Cojan, ca mulți dintre locuitorii municipiului Piatra-Neamț, în acest an, de Sînziene, m-am bucurat de venirea în capitala județului nostru a înalt-

preasfințitului Daniel, Mitropolit al Moldovei și Bucovinei. Ca profesor director al acestei instituții de învățământ, vă rugăm, preacucernice părinte, pentru cititorii revistei cadrelor didactice din județul Neamț "Apostolul", să precizați scopul și semnificația acestei vizite.

Pr. Prof. Dan Cojan: Vizita înaltpreasfințitului nostru Mitropolit în această unitate de învățământ teologic preuniversitar a avut drept scop sfințirea noului sediu al postului de radio "Trinitas", ce aparține Mitropoliei Moldovei și Bucovinei și care,

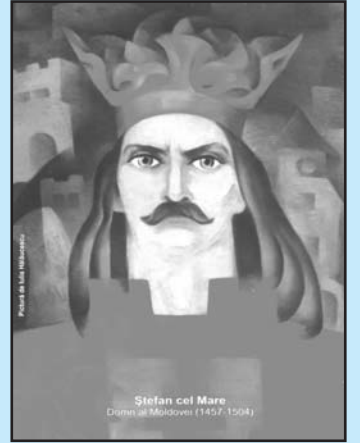
începând cu acest prilej, va putea fi ascultat și pe raza județului Neamț pe frecvența de 102,3 FM.

Semnificația acestui eveniment se înscrie în ciclul de manifestări consacrate anului omagial "Sfântul binecredincios voievod Ștefan cel Mare", însă pentru Seminarul din Piatra-Neamț capătă un plus de importanță prin aceea că este primul seminar tel-

**A consemnat
Constantin TOMȘA**
(Continuare în pag. 8)

Dorul regășirii

ECOURI LA SĂRBĂTORIREA LUI ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÎNT PESTE PRUT

Se știe că voievodul Ștefan cel Mare a fost denumit Sfânt mai întâi de moldovenii de peste Prut, pentru care domnitorul a însemnat dintotdeauna conducătorul, care le-a apărat țara și neamul de "neamurile" ce au vrut să-i cotopească. De aceea nu este de mirare că niște tineri basarabeni au purtat anul acesta, pe jos, de la Chișinău la Putna, o cruce, simbol al jertfei voievodului român pentru apărarea neamului său, dar și a creștinătății.

Cum anul acesta s-au împlinit 500 de ani de la trecerea în neființă a Marelui Ștefan, am considerat că ar fi nimerit să merg și eu peste Prut la această comemorare, auzind că acolo aceste sărbătoriri au altă rezonanță. Încă de la graniță am fost uimită de noua clădire a vămii, pe care sunt inscripționate însemnele Uniunii Europene, semn că Europa Occidentală își delimitează deja hotarele uitând că, "de la Prut și pîn-la Nistru, tot românul plînsu-mi-s-a". Șoferul Ion, un moldovean sadea plin de bunăvoință și umor ne-a oprit la un popas, unde ne-am putut "ospăta". Deși era secetă, dealurile erau verzi, iar casele se bănuiau doar pe sub copaci.

Pe un soare destul de torid am ajuns la locul de cazare, într-un sat de pe malul Nistrului la vreo 40 km de Orhei. Am locuit la o văduvă numită Xenia, care avea în ogradă doar patru nepoți și un ginere, căci băieții și fata muncesc la Moscova, unde pot găsi de lucru. Malvina, Costea, Oxana și Alina s-au bucurat nespuse de bomboanele și jucăriile oferite de noi. La apus de soare am făcut o plimbare pe malul Nistrului și m-am bucurat de soarele blînd, de priveliștea de pe celălalt mal, dintr-un sat din Transnistria, unde se auzeau clopotele unei biserici și zgomotele specifice inseratului la țară.

Noaptea, gospodinele satului au copt plăcinte, au făcut sarmale și alte bunătăți pentru pomenirea lui Ștefan de a doua zi de la mănăstirea rupestră. A doua zi, pe 2 iulie, un

puhoi de oameni de toate vîrstele, din sat, precum și turiști din toată Republica Moldova, dar și din Cluj, Constanța, București și-au îndreptat pașii spre locul unde de veacuri Ștefan cel Mare și Sfînt este sărbătorit cu pioșenie și adîncă recunoștință. La sfîrșitul slujbei de pomenire, care a emoționat pe toată lumea prin trăirea celor ce au săvîrșit-o, s-a dat de pomană celor prezenți, iar românii au buciument ca pe vremuri țărani și oștenii lui Ștefan. La prînz, la Căminul cultural, copiii din Moldova și România au susținut un program artistic, unde s-a putut audia și vedea un folclor de calitate. Pe seară, pe un tăpșan de pe malul Nistrului - sătenii au tratat pe oaspeții din România cu sarmale, plăcinte și vin roșu. Cînd ardelenii au început să cînte, toți ne-am alăturat:

*Să nu uiți române datina străbună
Dragoste, de țară și de Dumnezeu.
Darul ospetiei să-ți fie cunună
Și bucuria tovarăș mereu.
C-așa-i românul cînd se veselește
Ca și stejarul care înfrunzește
C-așa-i românul cînd este iubit
Ca și stejarul cînd este înflorit.*

Apoi, moldovenii din România și de peste Prut s-au prins într-o horă mare, ca niște buni frați ce sunt și au stat de vorbă pînă tîrziu... Am văzut lacrimi în ochii multora și am plecat spre casă cu dorința de a mai reveni pe acele meleaguri. Acum înțeleg pe cei ce spun că noi am fost un popor bun și nealterat, dar a trebuit să fac acest drum ca să-mi reamintesc cine am fost noi ca națiune. Luați de grijile traiului în tranziția, ce pare eternă, am cam uitat că viața nu înseamnă cît de multe realizezi, ci cît de mult iubești: pe Dumnezeu, țara natală, semenii.

**Cecilia
IORDĂCHESCU**

LECȚIA PRIMITĂ ÎN CROAȚIA!!!!

Cînd m-am hotărît să plec cu un grup de elevi într-o tabără de engleză, știam doar că litoralul dalmat este frumos, că Marea Adriatică este superbă și

mizam pe faptul că mulți copii adoră limba engleză. Zis și făcut!!! Nu a fost greu să găsesec 14 familii doritoare ca fiii și fiicele lor să învețe engleză în mod plăcut și instructiv, știind că "si tu sors de ton trou", cum zic francezii, capeti o experiență

de viață, care te marchează pozitiv în evoluția ta umană.

Tabăra a fost organizată pe insula Solta, la 16 km de Split, o insulă ca-n cărțile lui Jules Verne!!! Dar ca să ajungem acolo a trebuit să călătorim cu un autocar închiriat de la un patron român, care vroia și el, după 40 de ani de soferie, să vadă Croația, chiar dacă mașina ar fi trebuit de mult timp să fie casată. Doar Dumnezeu ne-a ajutat să ajungem cu bine la destinație! Deja cînd am ajuns la croați totul respira a cu

totul altceva: șosele europene, curățenie la toalete etc.

Ne-am imbarcat pe un mic vas condus de un Sindbad marinarul și chiar de eram oboșiți am admirat valurile Mării Adriatice și delfinii ce săreau uneori din apă. Am fost cazați în viluțe, câte 4 sau 6 în cameră, și copiii s-au repezit să facă baie în mare. Programul a fost lejer și adaptat zonei și timpului de vacanță: conversații în aer liber, multe competiții sportive, lecții de internet, fashion, dans seara la discotecă sau direct pe plajă etc.

**Doița Cecilia
IORDĂCHESCU**
(Continuare în pag. 8)

DE RÎSUL CURCILOR

• Categoria: UN ȘUT ÎN P.U.R.

• Categoria: LA BE 1 TV

Uniunea Națională, care se profilează cu mai puțin de două luni înaintea alegerilor parlamentare, îl turmentează și mai tare pe cetățeanul manipulat și flămînd. Că a dispărut balanța din viața politică românească am văzut mai demult (iar de ieri și de pe siglă), dar că Voiculescu explică nonșalant c-așa-i în... tenis, e trist pentru noi toți, dar mai cu seamă pentru cei trișați.

Drept pedeapsă, va fi obligat să le explice fraților baroni cum stă treaba cu migrarea în masă a liberalilor săi. Nu-i așa că pînă în noiembrie PSD-ul riscă să rămîină cu PUR-ul gol? Eu cred că D.A.

• Categoria: PNT-îști REȘAPAȚI

O altă struțocămilă se vrea la orizont votabilă-Fuziunea P.N.Ț.C.D. (Ciuhandu) + Acțiunea Populară (Emilut). Păcat că pentru ei timpul nu mai are răbdare.

Se pare că din cauza căldurii din vacanță, cauciucul s-a copt de tot, iar porii s-au deschis atît de tare, încît au reușit să se scurgă prin ei: Remes, Pantis, Spineanu, Dudu Ionescu, care acum zic că-s puri. Bietul Senior, ce urmași de paie are!

De aceea spun că mai bine încăpeau ei lejer într-un microbuz cu joc la volan, decît să se înghesuie într-o barcă fără motor și care pe de-asupra ia și apă. Părerea mea!

Acum că nu mai pot deschide televizorul nici pe Antenă, c-au confiscat-o și pe asta, mă trezesc uitîndu-mă la mimoza Liana Stanciu, cum își așează ea freza înșiropată în gel de două ori pe minut, cum vibrează din toate alea cînd o citează pe mămica și cum se dă de ceasul morții, ca să înțeleagă stimatul telespectator care o urmărește, care-i diferența dintre Nicolae Guță și Liviu Guță.

Domnișoară blondă, vă anunțăm că n-au murit toate diferențele din țara sta, nici măcar diferența dintre o emisiune bună și una proastă! "Vin și vă întreb... de acord?"

• Categoria: TOȚI SUNTEM PUTIN LUAȚI

Și ce dacă pescarii români plîng împreună cu familiile lor în Delta sau în fața Guvernului că nu mai au pește și că le mor copiii de foame? Canalul Bîstroe tot s-a deschis oficial de ziua națională a Big Brother-ului nostru- Ucraina.

Tucă face emisiuni, Guvernatorul Deltei ne sugerează că nu-i frumos să săpăm un alt canal, că parc-am și avea cu ce, timp în care Ministrul nostru de Externe, îmbrăcat ca un scump ce este, află cu surprindere că la Congres, șefu i-a băgat pe gît PUR și simplu un Codruț ca vice-primar.

Și să mai zici că-i codru' frate cu românul, iar Delta Dunării- mama lipovanului. Povești pescărești!

Viespea DIDA

CRIZANTEME PE FOND ÎNTUNECAT

Eu sunt dragonul neînvinș...
Stau seara-n pat, cu becul stins
Și-ncerc să văd, departe-n vis
Doar crizantele, pe fond întunecat...

În Univers se-aude- un lăutar
Și-o babă care plînge-un bucătar
Ce a murit, tăind într-un ser-tar
Doar crizantele, pe fond întunecat...

Pe stradă, o mitralieră "bate",
Împușcă o marmotă, poate!
Penița desenează-n paginile toate
Doar crizantele, pe fond

întunecat...
Adolescența-și face veacul,
De după zid, se vede lacul,
Și vezi, desigur, în tot parcul
Doar crizantele, pe fond întunecat...

Îmi iau adidașii-n picioare,
Simt perspicacitatea că mă doare
Și chem atunci, în apărare
Doar crizantele, pe fond întunecat...

Și-i aur tot în jurul meu,
Un iceberg se topește greu
Și-n inimă eu simt, mereu
Doar crizantele, pe fond întunecat...

Sorana Catrinel FURTUNĂ
Clasa a X-a

TRUBADURUL MINCINOS

Parafrază după Radu Stanca

Turnurile înalte cerul îl găsesc
Și norii cu vîrfurile-i strâpung.
Aceștia, însă, cu un strigăt lung
Ecoul și-l aud în castelul meu ceresc.
Glasul tăcerii răsună în cetate
Și umbra morții plutește peste tot

Să mă agăț de ea doresc,
Însă nu pot
Căci sunt rupt de lume, rupt de toate.

Pacea în aer pretutindeni plutește
Nu sunt năvălitori, nu-i turc, nu-i trac
Căci a mea cetate-i un imperiu pașnic

Și urmă de hoț nici că se găsește.
Duhuri cu glasul lor angelic
Se-ntrec cu voci de pri-vighetori
De departe sunet de cocori
Se luptă cu orizontul malefic.

Toate deasupra scumpului castel
Au loc și or să se petreacă
De parc-ar fi doar un loc de joacă

Pentru făpturi de orice fel.
Așa că, iubito, vino-n mica mea cetate
Și din ea tu ia-ți tot ce vrei
Chiar sufletul singur să-l iei
Căci ești stăpînă peste toate.

Marius ANDRICI,
cls. a X-a
CNRV

SCHIMBARE

Uneori e atît de greu să te desparti de tine și să trăiești prin cel de lîngă tine...

Omul, chiar dacă îți seamănă, rămîne un mister.
Chiar dacă îți zîmbește, chiar dacă prin surîsul său îți dăruiește mult fără a cere nimic în schimb, chiar dacă îi poți citi sufletul în priviri, omul rămîne o taină pe care uneori nici propria conștiință nu o poate înțelege.

Iată un fragment luminos din versurile Ermei Bombeck: "Cineva m-a întrebat în zilele trecute dacă, puțînd să renasc, aș fi văzut viața diferit. I-am răspuns nu, apoi m-am gîndit puțin și... Dacă aș putea să-mi retrăiesc viața, aș vorbi mai puțin și aș asculta mai mult. N-aș fi renunțat să-mi chem la masă prietenii numai fiindcă covorul avea acea pată și stofa divanului era roasă. Aș fi găsit timp să-l ascult pe bunic cînd povestea anii tinereții lui. Nu aș mai fi pretins, într-o zi de vară, ca geamul de la mașină să

fie închis pentru că abia îmi făcusem coafura.
Nu aș fi lăsat niciodată ca acea candelă de forma unui trandafir să se consume, uitată într-o cămăruță.
Aș fi consumat-o eu, aprinzînd-o.
Aș fi stat pe iarbă cu copiii fără să mă gîndesc la petele de iarbă de pe haine.
Aș fi plîns sau ris mai puțin uitîndu-mă la televizor și aș fi observat mai mult viața.
Aș fi împărțit mai mult din răspunderile soțului meu.
Aș fi stat în pat cînd m-aș fi simțit rău, în loc să mă duc cu febră la serviciu, ca și cum, dacă eu aș fi lipsit de acolo, lumea s-ar fi oprit.
În loc de a nu ști cînd se sfîrșesc cele două luni de sarcină, aș vrea să iubesc fiecare clipă, conștientă de faptul că trăiesc un lucru minunat, singura mea ocazie de a colabora cu Dumnezeu la realizarea unui miracol".

Olivia Giselle SOFRONIE
Cls. a X-a CNRV

DRUMUL E FĂCUT DIN OAMENII PE CARE ÎI ÎNTÎLNEȘTI

Era într-o după-amiază de vară, cînd soarele puternic, încins de flăcările ce plîpîie în jurul lui, revărsa căldura mîngîietoare asupra întregului pămînt. Stăteam singură în cameră și aveam nevoie de un prieten adevărat, de aceea mi-am aruncat ochii spre bibliotecă, de unde am luat la întîmplare un volum de Lucian Blaga și am citit:

"Copilul rîde:
"Înțelepciunea și iubirea mea e jocul!"
Tînărul cîntă:
"Jocul și-nțelepciunea mea-i iubirea!"
Bătrînul tace:
"Iubirea și jocul meu e-nțelepciunea!"
(L. Blaga - "Trei fețe")

Mi-am dat seama că viața se cuprinde într-un roman al tinereții. Fiecare vîrstă, fiecare treaptă, fiecare gînd grăbit se îndreaptă spre un tărîm al tăinei și al cunoașterii. Maturizarea noastră se produce treptat și de cele mai multe ori dureros. Rămîn în urmă amintiri, locuri, fapte și oameni de care îți este foarte greu să te desparti. Căldura și obișnuința acestora nu vor suplini curiozitatea de a descoperi incognoscibilul.

Și vine o vreme cînd trebuie să zbori spre înalt, spre cer, spre mister și spre iubire! În depărtări te așteaptă o nouă viață, cu bucuriile și capcanele ei. Aripile tale vor rezista doar dacă vor fi puternice, iar puterea va fi emanația copilăriei. Zilele nu par a se mai cuprinde în ore, minute sau secunde și de cele mai multe ori viitorul pare o adevărată amenințare. Ești nevoit să faci o alegere, să urmezi un drum pînă la capăt, un drum care să nu te dezamăgească și să nu dezamăgească. De parcugerea lui depinde sensul vieții tale.

Care este acest drum? Este, cu siguranță, proiecția în real a sufletului meu. Indiferent ce voi face, ce meserie voi urma, faptele mele vor reflecta același suflet curat și minunat pe care l-am avut în copilărie. Viața începe astfel și se va sfîrși la fel. Ceea ce-i oferă mister sunt cele trei trepte prin care trecem cu toții: joc, iubire, înțelepciune. Le voi descoperi pe toate, mă voi îndrepta spre înțelepciune și voi exclama precum poetul:
"A cunoaște. A iubi.
Înc-o dată iar și iar,
A cunoaște- nseamnă iarnă,
A iubi e primăvară".
(L. Blaga - "Primăvara")
Olivia SORLESCU
Cls. a X-a

CĂRȚILE ARD LA 415 GRADE FAHRENHEIT

Pășind pe acolo, un profesor de literatură, pensionar, ascuns sub identitate falsă pentru desîntîlnitului fapt de a nu intra după gratii, se uită contemplativ și gînditor: "Încă un act barbar! Patru pe ziua de astăzi și încă este dimineață!" Își continuă drumul tot atît de meditativ și preocupat.

Ceva murea în sufletele oamenilor, li se stîngea parcă și speranța de a trăi în bucurie și fericire. Viitorul lor era întunecat și cețos ca și fumul grămezii arzînde! Oare de ce se simteau atît de legați de cărți? Oare de ce? Pentru că erau: refugiu, alinare, credință, aspirație, adevăr. Erau amici neconștienți trei

și atenți, iluzii, evadări.

În vremea aceea de demult, cărțile erau interzise. Ce putea fi oare mai sfîșietor...? Și nimeni nu putea ridica un deget pentru că risca să-și petreacă viața numărînd zilele rămase în temniță sau, mai grav, zăcînd pe podeaua ghilotinei...

Focul a încetat doar pentru puțin timp pentru că urmau a izbucni alte nimiciri de spirite și prietenii. A rămas doar cenușa din abundență, atît de neagră ca și nădejdea lor de pretutindeni. Dar parcă o bucurie mai există, inima mai rezistă acestui coșmar pentru că la urma urmei vor veni și vremuri mai bune.

Andreea Elena NIȚĂ
Cls. a X-a CNRV

LECTIA DE POEZIE * LECTIA DE POEZIE * LECTIA DE POEZIE

IULIA ANDREEA COSTĂCHESCU

Experimentînd "mersul pe valuri în picioare" tînăra poetă anulează prin condeiul ei candorile cumiți sau "rozul bombon" al clișeelelor obositoare.

Tocmai a închis poarta dinspre Grădina Adolescenței. Pășește hotărîtă spre Livada Tinereții, pe care i-o dorim victorioasă.

A absolvit liceul cu media 9,80, este admisă la Universitatea din Cluj și aspiră la o carieră în jurnalistică.

O neobosită dorință de a ști cît mai mult o însuflețește recomandînd-o ca pe un partener redutabil într-o conversație socratică de înaltă ținută intelectuală.

Metafora ei este adeseori aspră și sibilinică dar versurile pe care le realizează comunică cititorului un optimism bine temperat.

Revista "Altfel", a Societății pentru Cultură, Oameni și prietenie, i-a publicat versurile.

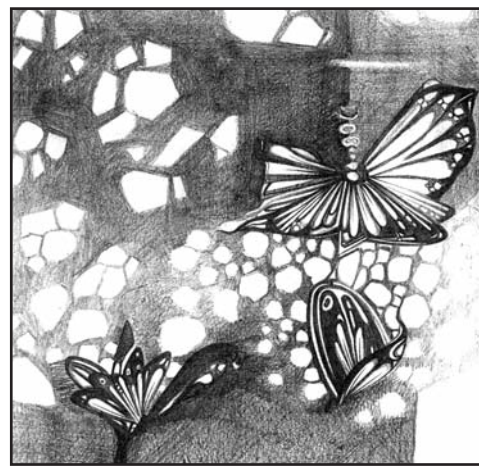
În anul 2003, poezia ei intitulată "Picături" a fost nominalizată la premiile celei de a doua ediții a Festivalului Național de Arte pentru Liceeni- LicArt fiind inclusă în volumul antologic ca urmare a evaluării de către un juriu din care au făcut parte poezii Tudor Gheorghie și Adrian Păunescu.

EGO

Çolb de neagră nemurire
Împrăștiu în ochii soarelui vechi
Clopote pierd bătaia
Și vînt prăbușește dorința ființei.
Verigă din lut transformată
Mă pierd în senin după umbre
Și revin la sfîrșit
Cu sunet stelar cuprind floare de in.

RUGĂ

Cuiburi de albatroși sunt inundate de mare
Crini sîngerii sărută sarea de spumă
Luceferi zimbesc sibilin țesuți de raze de lună
O dată aș vrea să primesc botezul luminii.
Dumnezeu mă privește încurcat
Iar eu mă rog să primesc în căușul palmei Raiul
Să înălbesc din nou crinii
Să-mi usuc lacrimile, să-mi înfloresc stelele.
Cum să-ți împlinesc ruga? glas din înalt se pogoară
Răpește-mă, Doamne, spre nori și spre soare
Așterne-mă acolo sus, cu aripile desfăcute
Fă-mi sufletul izvor de lumină, să pot zbura.
Andreea COSTĂCHESCU, cl. a X-a

Pagina literar - artistică a fost realizată de doamnele profesoare Magdalena- Daniela ANECHITEI; Gabriela ROMANO-C.N.R.V. și prof. Valerian PERCĂ - Subredacția Roman.

Pas vibrând

Acum, când trăim momente de apogeu ale călătoriei noastre, privim cu nostalgie în urmă la timpul de început al anilor de gimnaziu. Dacă în acest moment încercăm să ne definim ca personalități, modele unice, atunci, de mult, la începutul anilor abia dacă ne defineam. Abia dezmeticiți din mâna învățătoarei, încercam să ne memorăm unii pe alții după ochi, după culoarea părului, după zâmbet și numele ceva mai târziu. Era prima dată când ne simțeam mai mari, conștientizând aceasta prin prezența pe discipline a mai multor dascăli. Cu ei de mână și în suflet orizontul a devenit senin și de învins chiar dacă începuturile erau timide.

Am crescut odată și împreună cu trecerea obstacolelor ce au constituit pietre de încercare în etapele definitorii ale dezvoltării noastre. Am constituit o familie cu un cântec al ei, o imagine în pasteluri și tonuri armonice cu note aromatice. Ne-am regăsit uniți în momente de criză și bine îndrumați pe poteca demnității umane de cea care ne-a ținut loc de mamă, de prietenă, de soră.

NENE IANCULE, TE-AM ÎNVINS!

Ultimele alegeri locale au demonstrat că românii nu mai au chef de politică și nici măcar de politicieni. S-au sâstisit de minciuni. Așa că nici nu au mai ieșit din case, probabil de frică să nu găsească-n loc palate de cleștar, răsărte peste noapte în urma îndeplinirii promisiunilor făcute de candidați.

Votantul anului 2004 este derutat cu totul. El vede cum lupta anticorupția nu are succes decât în apele mici și măloase pluripartinic. Ascultă povești cu Feți-Frumoși corupți, numiți și baroni, dar bine sprijiniți și culmea se întâlnește la urne cu de-alde conii Nae Cațavencu, Fanică Tipătescu, Agamita Dandanache și alte pușlamale caragialești resuscitate de realități actuale. Prima părere corectă? Caragiale este vesnic viu.

Și la alegerile locale de care vorbim, cetățeanul turmentat a fost la datorie. Printre noi. A întrebat exact ca pe vremea lui nenea Iancu: cu cine să votez?, pe cine să creadă? de ce n-are ursul coadă? când va face plo-

pul mere și răchita micșunele?... Paradoxal, tot nelămurit și tăhui a rămas și în anul de grație 2004. Meritul lui civic? Până la urmă a votat, n-a scris porcării pe buletinul de vot, ca alții. Cetățenii cu dreptul de vot nu mai vor să aleagă pentru că s-au plictisit, le e rușine, le e scârbă. S-au săturat să-i vadă pe Zoe "cea bărbată" și pe "conu Leonida față cu reacțiunea" care huzuresc bine mersi printre noi și astăzi.

Adolescenta democrație românească a intrat în fierbinți călduri electorale. Localele s-au terminat, urmează generalele. Partidele politice de buzunar, lift, apartament, bloc n-au nici o șansă. Se vor scufunda precum Titanicul și doar o ecranizare de succes le-ar putea readuce în atenția amatorilor de curiozități. Analizii politici rasați gâfâie pe ecrane și la microfoane. Vorbesc din toate pozițiile și gândesc retroactiv excepțional despre campania cu zurgălii din toamna Anului "Ștefan cel Mare și Sfânt". Ne referim la alegerile parlamentare și prezidențiale. Foșgăială la care suntem martori ne obligă să-l strigăm pe Caragiale, al ce a creat "O scrisoare pierdută". Ce să-i spunem? Nene Iancule, te-am învins! Avem "di tăti", vorba cântecului. Și corupți, și escroci, și baroni locali. Subiecte grase, nene.

Dumitru RUSU

Este Doamna. Doamna viorii. Sclipirea ei asemeni strălucirii aceluși acord ce înseamnă picardian suferințele noastre durute uneori și încercate de vântul de răsărit al adolescenței.

Lăsați-ne Doamnă să vă petrecem alături, prin palatele muzicii, cu peruci și crinolone, cu bastoane și joben, în pas de menuet neterminat. Rămâneți-ne aceeași primă vioară și când veți rosti rugăciunea de seară noi vom veni la închinat.

Cu inimile vibrând, așa vedem cum a trecut timpul, bob cu bob, ca nisipul clepsidrei. De partea noastră rămâne experiența cu fructul copt al zidirii spre mâine.

Adânc recunoscători celor care ne-au oferit bucate alese și consistente la ospățul catedrei.

De mână, unul lângă altul, scrutăm prin lacrima răscrucii, drumul pregătit, la capătul căruia ne așteaptă țărnel. Țărnel cu marea înspumată a vieții.

Ochiul nostru atent, veghind în noapte, far către un țărnel mut; mâinile noastre, vâsle ce nu ostenesec; tâmplele noastre, ulcioare ce se umplu cu lumina din fereastra lunii. Și deodată zorile. Zorile cu focul și lumina, cu lupta și biruința, cu pasul următor spre maturitate.

Ioana PIPELEA
Liceul de Artă, Piatra Neamț

REVISTA "JUNIOR"

Publicația elevilor clasei a II-a B, revista "Junior" se înscrie printre noile reviste ale ciclului primar din Școala nr. 10, Piatra Neamț.

Am recurs la elaborarea unei reviste a clasei pentru că am simțit nevoia să avem o revistă menită să contribuie la:

- folosirea timpului liber într-un mod plăcut, util și organizat;
- inițierea în tainele meseriei de redactor în cadrul programului prelungit al zilei de școală de la orele 14,00- 17,00;
- publicarea timpidelor creații ale elevilor va naște dorința de a compune mai frumos;
- descoperirea frunților prin probleme distractive, rebus, jocuri și umor.

La editarea revistei au participat toți elevii clasei, contribuind fiecare după talentul și pasiunile sale. Un colectiv mare de redactare nu înseamnă că revista publică orice, fără a se selecta și corecta toate articolele în fața tuturor.

Elevii clasei a doua au înțeles că în calitate de reporter trebuie să fie la curent cu cele mai noi informații din diverse domenii, să știe ce se întâmplă în jurul lor și să înțeleagă mai bine realitatea.

Micii fotoreporterii au surprins două spectacole desfășurate la Biblioteca Județeană și Liceul de Artă, în care colegii lor au prezentat montajul literar-artistic "De ziua Unirii" și sceneta "L-am visat pe nenea Iancu".

Primul număr al revistei se prezintă cu un cuprins bogat, cu articole ce abordează teme variate de: literatură, istorie locală, științe, matematică distractivă, educație plastică etc.

Chiar dacă temele abordate sunt variate: despre iarnă și primăvară, Mihai Eminescu și Ion Creangă, salut, punctualitate și politețe, hibernare, migrația păsărilor, povestea scrisului și a secundeii, obiceiuri de iarnă și de primăvară, igiena pielii, a ochilor și a gurii- toate au o ținută științifică mai înaltă decât nivelul clasei a doua.

Dacă la început trebuia să le explic ce anume ar însemna un domeniu nou pentru ei (istorie, științe), acum încerc să-i obișnuiesc cu informațiile necesare vârstei lor.

Merită reținută preocuparea revistei de a scoate în evidență încercările literare ale elevilor- unele chiar izbutite- ținând cont că abia sunt la începutul "bucuriei de a compune".

Destinată a avea un caracter enciclopedic, revista "Junior" răspunde zecilor de întrebări puse de elevi, în primele două clase din viața lor de școlari.

Revista este o veritabilă școală a vieții, scrisă într-un limbaj riguros, științific, dar și accesibil pentru cei mai puțin avizați.

Recomand cu căldură această revistă tuturor elevilor din ciclul primar și multumesc cu respect conducerii Casei Corpului Didactic, care a inițiat "microstagii de formare" atât de necesar coordonatorilor revistelor școlare.

Viorica NANU - Școala nr. 10 Piatra Neamț

EDUCAȚIA ESTETICĂ A ELEVILOR ÎN INTER-NATUL ȘCOLAR

Educația estetică se realizează în procesul de învățămînt prin obiectele cuprinse în planul de învățămînt: limba și literatura română, științe sociale, desen, muzică, matematică, fizică, chimie, biologie, respectiv prin obiectele de specialitate caracteristice profilului fiecărui liceu.

În școală, rolul esențial în educația estetică îl au cadrele didactice. Alături de aceștia, pedagogul școlar ocupă un loc deosebit de important. Afirmînd aceasta ne bazăm pe cel puțin cîteva considerente:

a) o bună parte din timp elevii aflați în internate își desfășoară activitatea sub directa îndrumare și supraveghere a pedagogului școlar;

b) în multe cazuri, pedagogii școlari sunt cei care organizează și conduc activități ce se desfășoară în expoziții, muzee, în sălile de spectacol, precum și în excursii sau drumetii;

c) foarte mulți pedagogii sunt animatorii unor formații artistice sau de amatori, cei care încurajează și îndrumă multe tinere talente. Contribuția pedagogului școlar la educația estetică este amplă și diversă, iar cîteva direcții trebuie subliniate în mod deosebit. Integrarea frumosului în mediul școlar cere multă energie și creativitate.

Din primii ani de școală elevii trebuie deprinși să trăiască și să învețe într-un mediu ambiant favorizant pentru dezvoltarea lor intelectuală morală, estetică și etică. Este necesar ca elevii să crească într-o lume frumoasă, într-o armonie de culori, forme și gesturi, care, împreună, au o bogată valoare formativă.

Cercetări în domeniul psihologiei, pedagogiei și sociologiei educației au dus la concluzia că

mediul ambiant exercită o influență majoră asupra formării personalității copiilor. Între un copil, care în primii ani ai existenței sale crește într-un cadru îngrijit, estetic și unul care se dezvoltă într-o ambianță total lipsită de gust, decalajul este foarte mare.

Trăind în mijlocul elevilor, pedagogului școlar îi revine sarcina de a-l obișnui cu o comportare civilizată, cu gesturi decente. Dacă nu a fost învățat acasă, elevul trebuie învățat la școală să facă gesturi pline de semnificație.

În perioada vieții de internat elevii scriu versuri, cîntă, pictează, execută obiecte de artă. Ei trebuie să găsească în pedagog un sfătător matur și avizat, mai mult decît atît, un animator al mișcării artistice de amatori, un stimulator al creativității.

O metodă eficientă de realizare a educației estetice în rîndul elevilor interni, care stă la îndemîna pedagogului școlar, este cea a discuțiilor individuale sau colective pe teme generale sau particulare.

Se pot aborda diferite subiecte: de alegerea culorilor sau modelelor pentru îmbrăcăminte, pînă la mobilarea modestă și cu gust a interioarelor în scopul obținerii esteticii ambientale.

Pentru reușita convorbirilor pe aceste teme, este necesară o argumentare științifică care să convingă elevii. În acest scop, inițierea discuțiilor trebuie să se bazeze pe o documentare prealabilă a pedagogului. El poate da sfaturi practice referitoare la zugrăvirea încăperilor, precum și la sortarea mobilierului și a accesoriilor. Se vor vopsi în albastru sau verde închis încăperile mici pentru a se crea senzația de răcoare, iar cele destinate odihnei și mesei în culori calde: galben deschis, verde deschis sau roșu.

Nu este indicat excesul de alb care provoacă dureri de cap și afecțiuni ale ochilor. Participarea pedagogului școlar la educația estetică a elevilor presupune așadar o proprie cultură estetică, vastă și temeinică. El va putea participa eficient la acest proces numai în măsura în care este sincer, preocupat și competent.

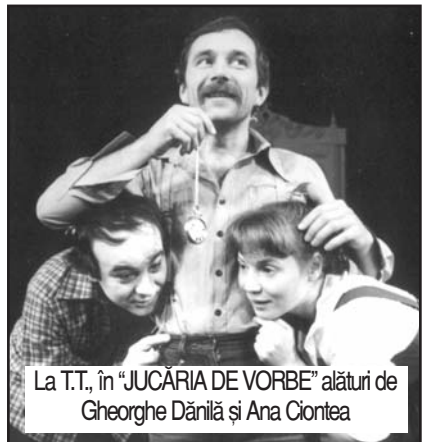
O atitudine estetică nu se formează prin imperativele de genul așa este bine, așa este frumos, așa este urit ci printr-o dezbaterie vie, argumentată. Intervenția pedagogului trebuie să fie totdeauna firească, matură și avizată.

Gabriela ANDONE
Petru LUPĂȘCU

LECȚIA DE ONESTITATE

Constantin Gheneșcu: "M-AM ÎNTORS ÎN PARADIS"

Am fost întîmpinat cu multă dragoste, am făcut o echipă. Am găsit aici o pleiadă de actori, care nu mă

La T.T., în "JUCĂRIA DE VORBE" alături de Gheorghe Dănilă și Ana Ciontea

lăsau să fac nimic pe scenă, dar erau minunați; îmi vin în minte acuma Mitică Popescu, minunata Adria Pamfil, Pușa Balaure, care acum este la Teatrul Evreiesc, regretata Magda Pavlidis, am găsit o mare familie.

- Vă petreceți vacanțele acasă?

- Da, de fiecare dată mă întorc acasă de sărbătorile de iarnă, de înviere și în concedii vara. Văd orașul care m-a înfiat, curat, tinerii sunt frumoși, vin să-mi ceară autografe, probabil că părinții lor mă recunosc și le spun că am fost actor aici. Este o frățietate și o bonomie între oameni, de simt că m-am întors în

Paradis. Aș vrea totuși să fac un apel către noul primar, să termine șoseaua pînă la Cabana Bîta Doamnei și trotuarul de la Petrodava pînă la Biserica Precista, pentru că sunt locuri minunate și reprezentative pentru oraș. Apelul este al unui om care iubește acest oraș, care deși a colindat lumea, nu dorește să părăsească pădurile lui și care în o sută de metri se salută cu zece prieteni. Aș vrea să mor aici și niciunde altundeva.

- Cînd ați plecat de la TT în București?

- Am plecat acum zece ani, cam în acest timp, cu un premiu de interpretare pentru rolul cetățeanului K din "Procesul" lui Kafka, pentru cel mai bun actor al stagiunii. Spectacolul era făcut de o regiune din Anglia, care a lucrat cu Purcărele și care a învățat limba română. Poate că nu e un cîntec de lebdă, deși finalul acela m-a obse-

dat, știți, personajul foarte trist, ca un ciine într-o groapă.

Am mai făcut, tot înainte de a pleca, un recital de poezie Lucian Blaga, prima parte, și partea a doua un recital de muzică și poezie veche din Transilvania.

- Domnule Gheneșcu, credeți în destin?

- Cum pot să nu cred dacă am optat pentru TT ca tînăr absolvent, iar astăzi, după 35 de ani de scenă și 60 de ani de viață găsesc că Piatra Neamț e singurul loc din lume unde vreau să-mi petrec bătrînețea, atunci cînd mă voi întoarce pentru totdeauna? A doua mea schimbare de destin a fost atunci cînd Duce Darie m-a chemat în birou la Ogășanu și mi-a propus colaborarea cu Bulandra. Ei mă știu de la Piatra Neamț, așa cum îi știu pe toți de aici, că atunci cînd mergeam noi la București, se

spărgeau geamurile. Și mi-a dat textul "Iulius Cezar"- Shakespeare, cu premiara la Tokio. Spectacolul a avut loc printr-o altă coincidență dumnezeiască, în mai, de ziua mea, de Constantin și Elena. Nu mai fusesem niciodată la Tokio.

- Aș mai vrea să comentați imaginea pe care o avem despre dumneavoastră- un ardelean credincios, care iubește natura și oamenii.

- Există Dumnezeu. Există compensație. E ușor să facem bine celor din jurul nostru, chiar și prin gesturi simple, dacă avem două pîini într-o zi și știm că nu le mîncăm pe amîndouă, să dăm una din ele cuiva, care știm că nu are.

Eu sunt creștin ortodox și am fost vara asta cu prietenul meu Romeo Tudor la mănăstirile din Neamț, apoi ne-am oprit în cîmîrlița colegii noștri actori Florin Măcelaru și Traian Pîrlig. Le-am curățat mormintele, am lăsat flori și am aprins lumînări. Cred că are importanță cum arată mormintele, pentru că asta înseamnă că cei care te-au cunoscut nu te-au uitat!

(va urma)

Dumitrița VASILCA

RADIO TRINITAS LA PIATRA NEAMȚ

(Urmare din pag. 5)

S

seminar teologic din țară care găzduiește sediul unui post de radio creștin ortodox, cel de care aminteam. Prin urmare, acest eveniment, care vine să marcheze un fapt istoric comemorativ, devine el însuși un eveniment istoric, iar noi simțim fericiți că am putut fi martorii acestuia.

Rep: Ce impact considerați că va avea înființarea noului sediu al postului

de radio "Trinitas" pentru Seminarul Teologic, în incinta căruia a fost amplasat? Dar pentru Piatra Neamț?

Pr. Prof. D.C.: Pentru Seminar, înființarea acestui studio de radio reprezintă o mare realizare care se adaugă tuturor celorlalte pe care instituția aceasta de învățământ a căutat să le înlătuiească în slujba Bisericii noastre strămoșești, în felul acesta evidențindu-ne încă o dată activitatea pe care o desfășurăm atât în plan educativ, cât și în cel misionar. Hotărârea Înaltpreasfințitului nostru Mitropolit Daniel de amplasare a acestui studio în incinta Seminarului nu numai că ne onorează în mod deosebit, dar în același timp ne și responsabilizează.

Rep: Ce atribuții revin elevilor seminariști și profesorilor acestei instituții școlare în realizarea emisiunilor postului de radio "Trinitas"?

Pr. Prof. D.C.: Atribuțiile noastre, ale tuturor, consider că vor fi numeroase și diversificate în funcție de noua grilă de emisiuni care va fi fixată de la Studioul Central din Iași. Între acestea vor fi cu siguranță: interpretarea cântecelor religioase de către corul "Imperialii" al elevilor seminariști, susținerea de referate tematice, predici și conferințe ocazionale de către profesorii clerici și laici, precum și prezentarea tuturor evenimentelor culturale ce se vor desfășura pe teritoriul celor două protopopiate, Piatra Neamț și Roznov, în a căror proprietate se află acest studio.

Rep: Având în vedere că anul acesta, 2004, instituția școlară pe care o conduceți a fost absolvită de cea de-a cincea promoție, avem rugămintea să prezentați un "palmares" obținut în cei 10 ani de existență a Seminarului din Piatra Neamț. Din câte știți, aveți cu ce vă lăuda.

Pr. prof. D.C.: Încercând să trec peste smerenia (modestia) care trebuie să caracterizeze o școală teologică și pe reprezentanții ei, nu pot să nu vă prezint câteva din rezultatele meritorii pe care elevii noștri le-au obținut prin osteneala "dascălilor" lor, pe parcursul acestor zece ani de funcționare: câștigarea unor premii meritorii la concursurile școlare naționale, editarea de casete și CD-uri cu cântece religioase, editarea revistei "Lumina lină", câștigătoare de trei ori a premiului I la nivel național, la care se adaugă reputația foștilor noștri elevi la facultățile unde actualmente își continuă studiile.

Rep: Vă mulțumesc pentru interviul acordat și vă doresc să obțineți, împreună cu colectivul de cadre didactice pe care îl coordonați și, nu în ultimul rând, cu ajutorul lui Dumnezeu, cât mai multe și mai valoroase rezultate în tot ceea ce întreprindeți.

Lecția primită în Croația

(Urmare din pag. 5)

A

m făcut mai multe croaziere în insule vecine: Havar, Brac, Necujam; peste tot un peisaj mirific format din pădurea de pini mediteranieni, marea foarte limpede, coasta pietroasă de nuanță roșiatică, cerul senin și însoțit mereu. Un dulce farniente și o atmosferă destinsă, oameni surizători și amabili. Animatorii de tabără cunoșteau toți engleză și își făceau treaba cu responsabilitate. Până și barmanii șiau engleză, căci majoritatea erau studenți, ce lucrau ca sezonieri.

La sfârșitul taberei toți am primit un CD-ROM cu aspecte din timpul activităților organizate și o caschetă cu emblema Euroclub, firma ce organizează taberele.

Directoarea taberei, Natașa, o femeie remarcabilă, Igor, soțul ei, David, proful irlandez, Mathew, americanul, ne-au condus la feribot și cu ceva regrete am părăsit insula de vis... La Split am avut surpriza să ne aștepte un autocar albastru, pe care scria LUCKY, și, norocoși, am ajuns repede și bine în țară.

De ce oare croații sunt în stare să organizeze așa o tabără? Nouă nu ne lipsește nimic pentru asta, iar specialiștii în engleză sunt slavă cerului, dar ne lipsește inițiativa și entuziasmul de a face ceva bun, iar serviciile noastre în domeniul turismului lasă de dorit, chiar și în organizarea taberelor de copii de unde se scoate un profit frumușel!!!

ȘCOLILE DE ARTE ȘI MESERII

S

coli de tip profesional, înființate pentru nevoile dezvoltării capitaliste. Se mai numeau - la început, în unele locuri - Școli de Arte și Meșteșuguri.

La noi, preistoria o constituie "Școala Zucher" deschisă la București, în 1835, un curs practic pentru pregătirea de meseriași români: lăcătuși, fierari, strungari, tâmplari. Era condusă de Dr. Zucher.

- 1840, se deschide la Iași Școala de Arte și Meserii, cu durata de patru ani, cu secțiile: lăcătușerie fină, fierărie de fabrică, rotărie, curelărie, dulgherie și strungărie.

- 1855, se înființează la București Școala de Arte și Meșteșuguri cu cîte un meșter: fierar, ebenist (tâmplar în lemn de abanos), tâmplar și dulgher. Durata 4 ani. Avea internat pentru ucenici.

- Meseriașii (meșterii) erau aduși din străinătate (Germania, Franța, Elveția, etc).

- Prin Legea instrucțiunii publice (25.XI.1864) acestea devin școli tehnice

de mașini și instrumente agricole.

- În 1873, Titu Maiorescu, în calitate de ministru al învățământului, modifică legea școlară din 1864, prevăzînd "înființarea de școli reale alături de cele clasice, ca mijloc de a îndrepta cel puțin o parte a spiritului public spre ocupațiunile practice". Se înființează treptat școli profesionale.

- Prin reorganizarea învățământului profesional în 1893 (ministru Take Ionescu), aceste școli se numeau de arte și meserii.

- Prin Legea asupra învățământului profesional a lui Spiru Haret (votată la 27 martie 1898) aceste școli sunt organizate pe trei trepte: elementare, inferioare și superioare.

- În 1901, Asociația absolvenților școlilor de arte și meserii inițiază o Școală industrială cu cursuri de seară pentru ucenici, calfe și lucrători.

- O prestigioasă Școală de artă și meserii a fost cea de la Craiova, unde a învățat C. Brîncuși.

- Se pare că Școlile de arte și meserii au fost desființate în 1948, prin transformarea lor în Școli Medii Tehnice.

O CARTE PENTRU PROFESORII DE RELIGIE ȘI NU NUMAI

D

in anul școlar 1990/1991, după o absență de peste patru decenii, în învățământul românesc și-a reluat locul educația religioasă, ca unul din factorii de bază în formarea personalității umane. La prima vedere, mai ales pentru cei care nu cunosc "secretele" activității didactice, lucrurile par, au părut chiar deosebit de simple.

S-a inclus și acest "obiect" în planul de învățământ, preoții au fost repartizați pe unități școlare și sfătuiți să se înscrie la examenele pentru acordarea gradelor didactice, activitatea demarînd "fără probleme". Se pare că, dacă nu chiar așa este, a fost neglijat un amănunt: predarea religiei nu "se supune" în totalitate normelor valabile pentru obiectele laice; predarea acestui "obiect" mai are și ceva specific de care trebuie să țină seama preotul profesor.

Pornind de la această specificitate, pe baza unei practici de vreo 5 ani la catedră, tînărul profesor de religie ortodoxă, titular la Școala "Spiru Haret", metodist la Liceul Pedagogic "Gheorghe Asachi" din Piatra Neamț, MIHAI FLOROAIA, licențiat al Facultății de Teologie Ortodoxă "Dumitru Stăniloae" din Iași (promoția 1997), absolvent al masteratului al aceleiași facultăți (specialitatea Teologie-Istorie), în prezent doctorand al Facultății de Teologie Ortodoxă a Universității "Babeș Bolyai" din Cluj-Napoca, a elaborat și a publicat o lucrare de mare interes pentru profesorii

de religie, preoți, studenți în teologie și discipline socio-umane, seminariști, absolvenți de licee pedagogice, părinți și pentru cei interesați de educația morală și religioasă astăzi": "ROLUL METODEI DIDACTICE ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL RELIGIOS (Editura "Alfa", Piatra-Neamț, 2004).

După cum menționează în "Introducere", Mihai Floroia și-a propus elaborarea acestei cărți de metodică fiind convins de cîteva argumente verificate în timp: "Religia creștină... /deține primul loc în viața publică și privată a marilor popoare"; "Poporul român, de la formarea sa, a intrat în istorie ca popor creștin"; "Credința ortodoxă face parte din ființa noastră națională"; "Numai religia poate constitui suprema garanție a unei educații solide prin faptul că te integrează într-o ordine spirituală legîndu-ți faptele pămîntești cu o lume transcendentă, dăruindu-te, astfel, eternității".

Cele aproximativ 200 de pagini de text ale cărții sînt structurate în patru capitole. Mai întîi, în capitolul "Educația religioasă astăzi", autorul definește conceptul "educație", prezintă un scurt "istoric" al acestuia ("Educația religioasă în Grecia antică"; "... în Vechiul Testament"; "... în Noul Testament"; "... în concepția marilor pedagogi laici"), dar se oprește și asupra "Necesității, scopului și importanței educației religioase", precum și asupra unor aspecte ale "Educației copilului în familie".

Cel mai dezvoltat capitol al cărții este capitolul al II-lea, capi-

tol destinat prezentării metodelor ce pot fi folosite în educația religioasă (aproape jumătate din spațiul tipărit).

După prezentarea cîtorva aspecte teoretice generale referitoare la "definiția, funcțiile și clasificarea metodelor didactice" și la "relația metodă- conținut în învățămîntul religios", Mihai Floroia ține să prezinte fiecare metodă de învățămînt, dar și modul în care consideră că aceasta poate fi aplicată în cadrul educației religioase. Ceea ce aduce nou cartea pe lîngă "sinteza unui mare număr de lucrări de specialitate", după cum precizează, în "Prefață", și pr. conf. dr. Costachi Grigoraș de la Facultatea de Teologie Ortodoxă "Dumitru Stăniloae", de la Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași, este bogatul material extras din "Vechiul și Noul Testament" cu scopul de a exemplifica practic în cadrul lecțiilor. În aceeași preocupare se înscrie și prezentarea "metodelor specifice educației religioase", iar în capitolul al III-lea, a "metodelor folosite de Mîntuitorul Iisus Hristos, Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți".

Deosebit de important mi s-au părut și recomand celor chemați să facă educație religioasă, și nu numai, să citească și, mai ales, să-și însușească "normele" ce trebuie respectate de toate cadrele didactice, norme incluse în capitolul al IV-lea, intitulat "Preotul ca profesor".

Constantin TOMȘA

APOSTOLUL
LITERAR ȘI ARTISTIC

COLEGIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA; Constantin TOMȘA;
Ștefan CORNEANU

ALEXANDRU IFTIMIE - "PRIN ȘCOLILE TIMPULUI MEU" (ca discipol, ca educator, ca manager)

Distinsul profesor de limba și literatură română Alexandru Iftimie, cunoscut publicist, mai ales ca autor al Monografiei Liceului "Petru Rareș", editată în anul 1969, anul centenarului acestei prestigioase instituții de învățămînt din Neamț, dar și ca unul din oamenii școlii care a parcurs toate treptele ierarhiei pedagogice, de la funcția de pedagog, la Școala Normală din Piatra Neamț (1 iulie 1940- 30 noiembrie 1941), imediat după absolvirea acesteia, la cea de "inspector școlar șef" (1 iunie 1949- 1 decembrie 1953), cu etapa intermediară (învățător în satul Iablona, Bălți, în Basarabia, 1 decembrie 1941- 31 octombrie 1943), apoi ca profesor și director al Școlii de 7 ani Nr. 2 din Piatra- Neamț (1 decembrie 1953- 1 septembrie 1960 și ca director (1960- 1961) și profesor pînă în 1983, anul pensionării, la Liceul "Petru Rareș", profesorul Alexandru Iftimie, încă de pe băncile școlii normale publice versuri și proză, eseuri și lucrări de cercetare științifică la revista "Apostolul" (între 1938- 1940), în "Petrodava Socialistă" (1945), precum și în alte publicații ("Flacăra", "Steagul Roșu", "Gazeta Învățămîntului", "Știința tineretului", "Preocupări didactice seria a II-a ș.a.), iar acum, în plenitudinea forțelor sale creatoare, profesorul octogenar ne propune o carte, după cum singur o caracterizează, "de memorialistică și încercări literare", intitulată "Prin școlile timpului meu" (ca discipol, ca educator, ca manager), editată cu sprijinul Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățămînt și Cercetare Științifică al Județului

Neamț și al școlii în care și-a desfășurat activitatea ca dascăl în ultimul sfert de veac al carierei didactice- Colegiul Național "Petru Rareș".

Prima din cele două cărți ale volumului "Școli, oameni, locuri și vremuri- imagini din timpul vieții active" conține "material" care ar fi putut constitui un singur volum, o singură carte, din două motive: 1. caracterul ei unitar, distinct față de cartea a doua ("De la Erato la Clio"), mult mai eterogenă, avînd în vedere

spunem că volumul pe care îl propune autorul este o carte de memorii, de amintiri, pe alocuri înțîlnim și pagini din jurnal (din viața civilă și cazonă), o carte scrisă cu nerv, dar mai ales cu pricepere în domeniu (literar), care depășește calitățile profesorului și trădează cu bună știință talentul de scriitor al domnului Alexandru Iftimie.

Descrierea și narațiunea, dar mai ales portretul sînt punctele forte ale autorului. Fie că este vorba de adolescenți, colegi de școală, de părinți, de dascăli sau de "figuri" din viața cazonă, de sub condeiul domnului Alexandru Iftimie prind viață, se nasc, chipuri create în tușe alb- negru sau în culori incandescente ca în portretul pe care i-l alcătuiește tatălui său pe un spațiu de trei pagini din care cităm un scurt fragment: "Cumpănit la vorbă și la faptă, scund, roșcovan, cu ochii căprui, fercheș, cu hainele din stoffe ieftine dar totdeauna curate și călcate, pieptănat cu cărare pe stînga pentru a-și acoperi chelia, proaspăt bărbierit, tata impunea prin ținută și prin tot ce întreprindea. Localnicii i se adresau cu "Domn Vasile", reprezentanții puterii cu "Domnule Iftimie", mama însăși în lume îi spunea Dumneata".

Nu lipsesc nici paginile în care relatarea este rece, seacă, atunci cînd este prezentată viața politică, socială, economică și culturală a diferitelor perioade din intervalul de după Primul Război Mondial și sfîrșitul secolului al XX- lea, dar descoperim și multe pagini în care comicul îmbracă diferite forme (de limbaj, de situație). Interesante sînt și observațiile autorului privind diferitele îndeletniciri și obiceiuri ale românilor din toate provinciile prin care l-au purtat pașii în timpul vieții zbuciumate pe care a trăit-o. Nu lipsite de importanță, pentru informațiile conținute, sînt referirile la diferitele momente istorice sau politice pe care le compară critic cu aspectele din tranziția de după 1989: "Distanța care măsoară diferența de mentalitate între epoca școlarizării mele și epoca de față nu poate fi comparată decît cu depărtarea dintre mentalitatea de astăzi a intelectualității române și mentalitatea curentă din statele Europei occidentale" sau "La data aceea examenul de diplomă nu era o simplă formalitate ca bacalaureatul de astăzi, ci..."

La toate aceste calități și multe altele care alcătuiesc arsenalul mijloacelor scriitorului Alexandru Iftimie, trebuie menționată impecabila limbă literară folosită și caracterul documentar obiectiv, inedit al lucrării "Prin școlile timpului meu", care, în cartea înfîlț, se constituie într-un veritabil bildungsroman al cărui erou principal este însuși autorul.

Constantin TOMȘA

Note de lector

că aceasta se compune din două părți total distincte și doar din punctul afectiv de vedere al autorului unitare (l. "Cu ONT Carpați peste hotare" în care sunt adunate impresiile de călătorie, și II - "Alte crochiuri și portrete de dascăli nemțeni", care cu puțin efort puteau fi incluse în Cartea I) și 2. - realizarea unui prim volum separat, într-o carte cu text aerisit, de aproximativ 300- 350 de pagini, și nu cum este prezentat acum cititorului în 215 pagini, cu literă foarte mică, ar fi permis o punere mai bună în valoare a talentului de poetizat, de povestitor, de scriitor înzestrat al profesorului Alexandru Iftimie.

Trecînd peste aceste mici inconveniente, cit și peste greșelile de tehnoredactare și cele rămase în text din lipsa corecturii, impuțată pe care nu le adresăm autorului ci editorului (acesta fiind necunoscut deoarece nu este precizat niciunde în textul cărții), făcînd abstracție de toate acestea, trebuie să

ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

REVISTA "ATENEU" A ÎMPLINIT 40 DE ANI

Revista literară "Ateneu" de la Bacău a împlinit în luna august a acestui an 40 de ani de la înființare. Cu acest prilej numărul 8 este dedicat amintirilor, nostalgiilor începutului, salutarilor primite din țară de la suratele ei. Au înfîlț cuvîntul cei care au fost la început: Radu Cârneli, Sergiu Adam, Ovidiu Genaru, George Genoiu, Constantin Călin, George Bălăiță. Despre cei care au fost și nu mai sînt, Mihail Sabin, Ioanid Romanescu, Vlad Sorianu (trecut în eternitate cu cîteva zile după apariția numărului de revistă), Stelian Năniș, Lucian Valea și alții, amintesc foștii lor colegi în viață. Nu e lipsit de importanță să amintim că cei mai mulți dintre actualii scriitori nemțeni au debutat în paginile generoase ale "Ateneului". În acest număr citim o

elogoasă cronică literară, semnată de tînărul Adrian Jicu, la cartea lui Adrian Alui Gheorghe, "România pe înțelesul tuturor" apărută anul trecut la Editura "Conta" din Piatra Neamț. La rubrica "Perna cu ace", susținută de nemțeanul Vasile Spiridon număr de număr, este luată în discuție cartea de interviuri ale lui Marius Turpan cu criticul literar Marian Popa.

"NU E OBLIGATORIU CA UN CRITIC SĂ FIE ȘI UN OM DECENT"

"Ziua literară", suplimentul ziarului cu același nume este, între alte suplimente similare - "Adevărul literar și artistic" (Adevărul), "Ziarul de duminică" (Ziarul financiar), "Monitorul literar și artistic" (Monitorul), - cel mai viu, cel mai dinamic. Într-un număr relativ recent (119 din 3 septembrie), criticul literar Alexandru Cistelean răspunde întrebărilor Iolande Malamen. Vorbind despre domeniul său, pe care îl stăpînește mult mai bine decît alți critici literari "cu

vechime", Cis zice: "E adevărat însă că există și o persistentă cacofonie critică; nu există carte, oricît de proastă, care să nu-și găsească adulatori. Ceea ce, pe ansamblu, dă impresia unei confuzii eminente și mai ales a unei eminente lipse de spirit critic. Dar asta e o boală endemică a criticii. La urmă, știți

TURĂ ÎN ROMÂNIA COMUNISTĂ

Primul număr al revistei "Lucaferul" de după vacanța de vară publică un răspuns la o întrebare pusă (număr de număr) criticului literar Gheorghe Grigurcu, cel mai competent critic de poezie de

Revista presei literare

bine că, spre deosebire de poezi și prozatori, se aleg doar cîteva critici. Acolo trebuie căutate normele literare și, inclusiv, combativitatea speciei. Nu în corurile critice de la căminele culturale". În același număr este reprodus celebrul poem al lui Ion Mureșan, "Înălțarea la cer" (unul din cele mai bune poeme ale generației '80) și o proză de Gheorghe Crăciun din aceeași generație literară.

REZISTENȚA PRIN CUL-

la Călinescu încoace. Referitor la tema de mai sus, pusă în discuție, criticul are un răspuns la obiect: "Din păcate, evoluția rezistenței culturale la rezistența politică s-a săvîrșit anevoie și într-un grad insuficient, jalnic de insuficient în mediul românesc. Intelectualii băștinași s-au arătat cel puțin excesiv de precauți, dacă nu de-a dreptul demisionari, operînd cu jumătăți și sferturi de măsură. Circumstanță ce ne pune în inferioritate față de alte țări estice în care inteligența s-a manifestat

NOU LA HUMANITAS

Mircea Eliade MEMORII. 1907- 1960 Ediția a II-a

Alături de "Jurnal", memoriile autorului lui Maitreyi reprezintă un document de primă mărime asupra unei întregi epoci. Evocarea lui Eliade acoperă peste o jumătate de secol și o geografie diversă, uneori exotică: Bucureștii începutului de veac și cel interbelic, Italia, India, Fanța, Portugalia, SUA, Japonia. Multe din personajele cu care autorul și-a întretăiat destinul sînt nume de primă mărime în istoria culturală a lumii. Cît privește intelectualitatea românească interbelică, ea este prezentă prin personalități precum Nae Ionescu, Mihail Sebastian, Mircea Vulcănescu, Camil Petrescu sau Marietta Sadova.

Platon OPERE (IV)

Traducere din greacă de Constantin Noica, Elena Popescu, Andrei Cornea, Petru Creția și Cătălin Partenie

In formula editorială propusă de Cătălin Partenie, opera lui Platon apare în șase volume. Primele cinci cuprind Dialogurile și Scrisorile, iar al șaselea este un volum- anexă, care adună laolaltă cele mai importante texte de exegeză platoniană apărute în spațiul culturii române. Majoritatea tra-

ducerilor și a studiilor au fost preluate din ediția lui Constantin Noica și Petru Creția, publicată în șapte volume la Ed. Științifică și Enciclopedică, între 1974 și 1993. La acestea, editorul a adăugat cîteva traduceri publicate în ultimii ani, o serie de studii inedite ale lui Alexandru Dragomir și contribuții proprii.

Volumul de față cuprinde următoarele dialoguri: Sofistul, Omul politic, Philebos, Timaios, Critias.

Glendon Swarthout BINECUVÎNȚAȚI ANIMALELE ȘI COPIII

Traducere din engleză de Zoe Manolescu

Otabără în Arizona, unde să înveți să călărești și să tragi cu arma, ca eroii romanelor cu indieni sau ai filmelor cu cowboy, pare un loc de vis pentru orice băiat american. Se întîmplă însă că în baraca lui Cotton se strîng numai excepțiile, 5 la număr, cu el 6, copii inadapabili, "dificali", răsfățați cu cruzime de către ceilalți cu porecla de "pișăcios". Tocmai ei- cel mai mic are 12 ani, cel mai mare 15- vor porni într-o noapte într-o expediție care să demonstreze că de la mării inadaptați vin, adesea, faptele memorabile. Dar pentru asta e nevoie să se ciocnească de realitate, iar realitatea nu seamănă nici cu romanele pentru copii, nici cu filmele de aventuri.

ca o forță redutabilă. De ce alții în preajma noastră au reușit ceea ce noi n-am reușit? Chestiunea compoartă o analiză aparte". Și, pe cele două pagini ale revistei, Gheorghe Grigurcu vine și cu exemple: Mihail Sadoveanu, Eugen Simion, Tudor Arghezi, Titus Popovici, Eugen Barbu, Mihail Beniuc, Eugen Jebeleanu, Adrian Păunescu și alții. Dar în lista lui Grigurcu intră și alte nume precum Ion Gheorghe, Marin Preda, Constantin Țoiu, care au făcut gesturi mai mici de complicitate cu ideologia comunistă.

"CA SĂ EXISTI TREBUIE SĂ FII CONFIRMAT ÎN MĂRILE CENTRE CULTURALE"

În revista "Timpul" din Iași, nr. 7-8, redactorul șef al altei reviste, "Orizont" de la Timișoara (criticul literar Mircea Mihaies), răspunde tînărului prozator ieșean Radu Pavel Gheo la cîteva întrebări. La cea referitoare la plasarea culturii române în plan european și dacă aceasta ar fi interesată de promovarea culturii noastre, M.M.

răspunde: "Cultura română e o cultură mică, provincială, rămasă cam în afara marilor drumuri comerciale... fiindcă succesul înseamnă o bună plasare pe o anumită piață. N-am făcut și nu facem eforturi, iar cînd le facem le facem la modul meschin și chiar odios. Se zvonește, de pildă, c-ar fi niște fonduri la Institutul Cultural Român, dar nu există nici un fel de informație accesibilă celor din jur privind modul în care să le accesezi. Din cîte se spune, e vorba de un mic grup de oameni care-și traduc propriile cărți, pe care tot ei și le propun, deși e vorba de autori cu perioada de garanție expirată, autori care probabil aveau un oarecare succes în anii '60-'70, în acea penurie reală de valori, cărți ce conțineau mici scheme și șopîrle care făceau deliciu cititorilor. Fiind însă vorba de niște scriitori greoi și fără viziune, ei nu pot avea nici un fel de impact real asupra lumii contemporane".

OCHELARIST

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PRIMAR

EDUCAREA PATRIOTICĂ A ELEVILOR PRIN PREȚUIREA MARELUI VOIEVOD ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT

Educația elevilor în spiritul dragostei pentru neam și țară ar trebui să fie primul obiectiv al unei școli care își respectă menirea de a crea caractere nobile și puternice. După o nefastă jumătate de secol de dictatură, în care sentimentul patriotic a fost pervertit de dogme și osanale patriotarde, urmată de o perioadă tulbură a tranziției societății noastre, iată că, încet-încet, școala se pre-ocupă pentru formarea unor cetățeni care să prețuiească trecutul strămoșilor și spațiul în care viețuiesc. Experiențele prezentate mai jos fac parte dintr-o suită amplă și diversificată de activități pe care le-au inițiat și continuă să le desfășoare dascălii nemțeni înmoși, în anul dedicat marelui voievod român Ștefan cel Mare și Sfânt.

Cronici turcești despre ȘTEFAN CEL MARE

Este știut faptul că, în timpul celor 47 de ani ai domniei, Ștefan cel Mare a reușit să se facă iubit de poporul său și respectat de popoarele Europei, și chiar și de către dușmanii săi. Nu puține sunt elogiile ce răzbat din paginile cronicilor turcești, tătarești, poloneze, ungurești, germane, rusești etc.

Primul document din istoria scrisului ucrainean (1529), e un poem despre Ștefan cel Mare, scris după 25 de ani de la moartea sa.

Personalități politice ale vremii și numeroși cronicari l-au numit, pe rând, „erou al creștinătății”, „cel mai viteaz dintre principii vremii acesteia”, „zid pentru întregul Apus al Europei”, „bărbat minunat”, cel mai vrednic să i se încredințeze conducerea și stăpânirea lumii”, etc.

Numindu-l Kara Bogdan, scribii de la curtea sultanilor nu s-au ferit să povestească uneori în versuri, faptele mărețului voievod, unul dintre puținii care a reușit să înfrângă glorioasele armate otomane. Elia ben Elcana Capsali, cronicar turc din Creta, scria despre domnul „Valahiei Mici” (cum mai era denumită Moldova): „Țara lui e mică și are puțin locuitori, dar cu toții sunt viteji, se adăpostesc în munți și în văi, și cine ar avea îndrăzneala să se lupte cu ei?”

Impresionat de faptele de vitejie ale „ghiaurului”, poetul Așikpașa-zade Ahmed, mort în 1484, în cronică sa „Kaba tiirki...” (care cuprinde istoria Imperiului Otoman până la 1484) dedică lui Ștefan cel Mare câteva versuri memorabile:

*„Seamănă Ștefan pară
pe unguresc pământ;
lui Soliman-Hadînbul
el arcul i l-a frânt.*

*De groaz-umplu și beul
din Țara Românească,
câci prinse el de-o vreme
în țară-i să domnească.*

*Acest ghiaur, se spune,
nu poate fi înfrânt,
câci zeci de oști făloase
le spulberă în vânt.”*

Un alt cronicar turc, Haridi (mort în 1559), care a ocupat în divan funcția de scrib al sultanului, a lăsat o cronică rimată, numită „Istoriile dinastiei otomane”, compusă pe la 1523, în care descrie evenimentele de la începutul istoriei Turciei. Din paginile acestei cronici face parte o povestire cu titlul „Expediția lui Mehmed-han către țara lui Ștefan”:

„Moldova și Muntenia plăteau haraci

*ca să fie apărate de sultan.
Curând însă Moldoveanul s-a hainit,
devenindu-i împărăției dușman.
Atunci Mehmed l-a chemat la Poartă:
«Să te prezinți chiar tu cu haraciul la noi ! »
Dar Moldoveanul nu l-a dat ascultare,
Ci a prins a se găti de război.
Atunci șahul porunci să iasă oștirea
și beii - spre a-l pedepsi pe cel nesupus...
Steaguri falnice cu capete de balaur
pe dată au făcut să se acopere marea.
Spahii-au pornit și ei spre Moldova,
ca un miraj, Sultanul arătându-le-a calea...
Mehmed porni să caute oștirea Moldovei
însă ea prin codrii deși s-a pierdut.
Locul unde urmau musulmanii să-ajungă
era un munte greu de trecut.
Atunci când ghiaurii din tunuri au tras
Porniră-n atac spahii cei curajoși.
S-au vânat și ucis unii pe alții.
Lumea se făcu-ngustă pentru cei credincioși...”
Luptătorii au transformat acel loc de bătaie
Care a fost la pieptu-i strănge:
într-un munte de leșuri,
într-o mare de sânge.”*

Cea mai răsunătoare victorie a voievodului moldav, Vaslui - 1475, nu putea rămâne neconsemnată în scrierile istorice otomane. Astfel încât, Ioan Leunclavius, în „Istoria Turciei musulmane”, Cartea XVIII, scrie: „Soliman pașa... îi duse pe ai săi în Moldova, și acolo se încinse război cu principele moldovean... deja se stârnișe o iarnă amarnică și un frig strașnic îi doboră cu osebire pe oșteni, nu putură ține piept cetelor moldovenilor și din această pricină suferiră mare înfrângere...”

Dar, în anul următor, voievodul Ștefan este pus la grea încercare, deoarece Mahomed II a pus la cale o campanie împotriva Moldovei, pentru pedepsirea nesupusului domn. Mai întâi, el trimite pe Soliman, cu oastea sa din Rumelia: „Apoi, Soliman-bey, care era beglerbeg de Rumelia, luând oaste a trecut în Moldova. Acel afurisit, simțind neglijența oastei musulmane, hărțuindu-i i-a atacat pe turci... A făcut ca mulți musulmani să-și găsească moartea... iar pe mulți i-a prins. „(Melvana Mohamed Neșri din „Oglinda lumii Cronica lui Neșri”).

Știrea despre zdrobirea armatei lui Soliman l-a făcut pe marele pașah să se hotărăască repede. A pregătit oștile, pornind spre Moldova. Cronicarul Solakzade Mohamed Nemdemi consemna în „Călăuza șahilor”: „Voievodul Ștefan, Domnul Moldovei, fiind înștiințat despre plecarea pașahului cu toată oastea sa împotriva Moldovei, a dat foc holdelor și ogoarelor țării sale; și pârjolindu-le pe toate, n-a lăsat nici urmă de fânețe și de grâne...” „Oastea cea călăuzitoare de victorie a fost nevoită să umble fără căpătâi, timp de mai multe zile, prin acea țară plină de primejdii.”

Despre același an și aceeași expediție, căpetenia tribului tătareșc din Crimeea, Eminec Mârza, scria sultanului, semnând „Sărmanul de mine, Eminec”: „...înainte de a ne întoarce, ne-a ajuns o știre tristă care zicea că „a venit dușmanul și pradă casele noastre”. Atunci, părăsind fără zăbavă prăzile, am hotărât să ne întoarcem imediat. Ghiaurul de Moldovean, ajungându-ne din urmă, a făcut război crâncen cu noi și ne-a omorât mulți oameni. Ne-au pierit luptători de vază, precum și caii noștri.”

Fără îndoială că aceste exemple nu sunt izolate, ele întregind imaginea unei personalități de excepție, care a scris cele mai glorioase pagini din istoria noastră prea greu încercată.

(* aici, musulmani)

**Înv. Lili CREȚU,
Șc. Nr. 11, Piatra-Neamț**

Pe urmele lui Ștefan cel Mare în județul Neamț

In cadrul unui program de parteneriat pe teme didactice, cu două școli din afara județului, una din Botoșani și una din Târgoviște, mi-am propus să realizez un portofoliu cu lucrările elevilor mei, pe tema „Pe urmele lui Ștefan cel Mare în județul Neamț”.

Pentru început mi-am întocmit un plan de lucru mai amănunțit, cu obiective precise și un plan detaliat de activități. Am trecut apoi la discuții cu elevii despre marele voievod Ștefan cel Mare, citindu-le din diferite cărți despre viața și domnia acestuia. I-am dus în cabinetul de istorie al școlii, unde erau multe imagini și documente

despre marele domn și am completat cele citite și scrise în orele anterioare.

Pentru că personalitatea lui Ștefan cel Mare a lăsat urme adânci și în județul Neamț, am pornit și noi pe urmele lui. Astfel am făcut o vizită la Turnul clopotniță, cunoscut drept „Turnul lui Ștefan cel Mare”, și la Biserica Domnească „Sfântul Ioan”, ctitorită de Ștefan, unde preotul le-a vorbit cu drag despre marele voievod și despre construcțiile din Piatra-Neamț legate de numele său. Elevii au aflat că Turnul a fost construit în 1499 și făcea parte din Curtea Domnească, ridicată tot de Ștefan cel Mare. Turnul avea, inițial, 19m, dar în sec. al XIX-lea i s-a mai adăugat un etaj. Astăzi, el mai păstrează patru clopote, unul datând din sec. al XVII-lea. Au mai aflat că Biserica Domnească a fost înălțată între anii 1497 și 1498, respectând planuri specifice lăcașelor de cult ortodoxe.

Pentru a forma sentimente de curiozitate față de istoria poporului român, dragoste, respect și admirație pentru înaintașii noștri, am cerut elevilor să caute povestioare, poezii legate de acest erou și să le citească, apoi să povestească și colegilor cele citite. La ora de educație plastică am desenat construcțiile vizitate și chipul lui Ștefan cel Mare, iar la abilități practice, folosind tehnica decupării și lipirii, copiii au reprezentat schematic, din furnir sau hârtie colorată Biserica Domnească și Turnul.

Am continuat drumul pe urmele lui Ștefan cel Mare, făcând o excursie, pe traseul Piatra- Neamț - Războieni - Tg.Neamț - Piatra-Neamț. Primul popas a fost la Valea Albă-Războieni, unde am povestit copiilor că în anul 1476, însuși cuceritorul Constantinopolului, Mahomed al II-lea, în fruntea unei armate

uriase (150 000 - 200 000 de oameni) a pornit spre Moldova. Deoarece țara era atacată și de tătari, Ștefan a fost nevoit să-și împartă oastea și, cu toate că avea tactică de luptă foarte bună, nu i-a învins, pentru început, pe turcii care erau de zece ori mai mulți.

Întors la Cetatea Neamțului, mama sa nu l-a primit, după cum spun legendele, și Ștefan s-a întors la luptă, și-a refăcut oastea și i-a bătut pe turcii care se credeau stăpâni pe țară.

Localitatea unde ne aflăm poartă, simbolic, numele de Războieni, în amintirea crâncenei bătălii ce s-a dat atunci, din care, până la urmă, Ștefan a ieșit biruitor.

Pintre obiectivele excursiei a fost și Cetatea Neamțului, unde ghidul le-a explicat copiilor lucruri interesante despre cetate și despre mărețul voievod. Copiii au cântat și au recitat poezii, printre care și „Mama lui Ștefan cel Mare”, de Dimitrie Bolintineanu.

N-am ocolit nici Mănăstirea Neamțului, de unde elevii au putut afla că Ștefan, în anul 1497, a ridicat Biserica Înălțării, biserică a cărei bibliotecă numără peste 18 000 de volume, din care sute de manuscrise de mare valoare, în limbile slavonă și greacă.

Întorși acasă, am continuat activitatea de cinstire a marelui voievod. Elevii au compus câteva versuri și texte scurte, au învățat cântece și au reprezentat, prin desen sau tehnica ruperii și lipirii hârtiei, Cetatea Neamțului. Toate aceste lucrări au fost adunate într-un portofoliu, realizat de fiecare elev al clasei, cele mai bune fiind selectate și păstrate pentru a transmite mai departe și altor elevi ceea ce am descoperit noi pe urmele lui Ștefan cel Mare.

Prin toate activitățile pe care le-am desfășurat am încercat să stimulez la elevii mei inițiativa și răspunderea personală, dar și comportamente democratice, dezvoltând spiritul de înțelegere și solidaritate de grup, spiritul critic și autocritic, capacitatea de argumentare, precum și prețuirea față de mari înaintași, precum strălucitul voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, exemplul de dăruire pentru credința strămoșească, pentru neam și țară.

**Înv. Maria NISTOR,
Șc. Nr. 6, Piatra Neamț**

**Rubrică coordonată de
Dan AGRIGOROE**

Miting la București, al profesorilor care nu au semnat acordul cu Guvernul

Federatia Sindicatelor Libere din Învățământ (FSLI) - singura care nu a semnat acordul cu Executivul privind creșterea salariilor în educație - va organiza un miting la București, în 5 octombrie, considerând că majorarea salarială stabilită pentru cadrele didactice este insuficientă.

Aurel Cornea, președintele FSLI, a declarat că decizia de a protesta în Capitală a fost luată de Colegiul Liderilor FSLI întrunit joi. Colegiul a analizat prevederile protocolului semnat de Guvern cu cele trei federații sindicale din învățământ și a apreciat că "acesta nu satisface revendicările minimale și legitime ale membrilor de sindicat".

"Creșterea cu 27 la sută a fondului de salarii, oferită de Guvern, nu face ca toate salariile din învățământ să se majoreze cu 27 la sută", a spus Cornea, arătând că există cadre didactice - precum debutanții - pentru care această decizie aduce doar câteva sute de mii de lei în plus la un venit foarte mic.

Cu majoritate de voturi, Colegiul a respins protocolul și a decis organizarea unui miting la București, în data de 5 octombrie 2004, de Ziua Internațională a Educației. Cornea a precizat că detaliile organizatorice - participare, traseu, durată - vor fi stabilite în perioada următoare.

FSLI își rezervă dreptul de a recurge și la alte forme de luptă sindicală, în funcție de modul în care legea salarizării personalului din învățământ și Legea bugetului de stat pe anul 2005 nu vor rezolva problemele existente încă în domeniu, a spus Cornea.

Trei dintre cele patru federații sindicale din învățământ (FEN, "Spiru Haret" și "Alma Mater") au semnat, în 16 septembrie, acordul propus de Guvern referitor la creșterea salarială și la suspendarea acțiunilor de protest. Semnatarii au fost convinși să renunțe la proteste în schimbul unei creșteri salariale de aproximativ 27 la sută, despre care liderii sindicali afirmau că este cu circa patru la sută mai mare decât cea oferită cu o seară înainte.

Cea mai numeroasă organizație sindicală din educație - FSLI - a refuzat acordul, lăsând la latitudinea liderilor din teritoriu decizia privind participarea la festivitățile de deschidere a anului școlar. În prima zi de școală, în 0,9 la sută dintre unitățile școlare nu au avut loc festivitățile de deschidere.

Premierul Adrian Năstase a afirmat, la scurt timp după semnarea acordului, că oferta inclusă în acord este finală și nu va fi modificată, chiar dacă cei care nu au semnat vor continua

protestele. Primul-ministru a precizat că protocolul prevede clar că prevederile acceptate de cele trei federații sindicale nu vor fi reluate în cadrul unor noi negocieri.

Diplome intermediare la "Babeș-Bolyai", din 2005

Președintele Consiliului Academic al Universității "Babeș-Bolyai" (UBB) din Cluj-Napoca, Andrei Marga, a anunțat că începând cu anul universitar 2005-2006 va fi introdusă diploma intermediară, document care va putea fi cerut de studenții care își găsesc un loc de muncă din timpul facultății.

Marga a declarat, joi, într-o conferință de presă, că acest tip de diplomă se va introduce la UBB "în spiritul Declarației de la Bologna".

Potrivit fostului rector al UBB, în cazul în care un student va obține în timpul facultății o slujbă, va putea cere o diplomă intermediară după doi sau trei ani de studii.

"Dacă vrea, poate după aceea să-și continue școala pentru a obține și diploma de licență", a spus Andrei Marga.

Noua măsură va fi luată în contextul restructurării studiilor și pentru ca UBB să răspundă cât mai bine cerințelor existente pe piața muncii. Introducerea diplomei intermediare a fost susținută și de vicepreședintele Conferinței Rectorilor Danubieni, Ferdinand Devinsky, fost rector al Universității "Comenius" din Bratislava (Slovacia), care consideră că în țările europene durata studiilor este prea lungă.

Conferința Rectorilor Danubieni a început, joi, la Cluj-Napoca, tema întâlnirii fiind "Participarea la programele europene și procesul Bologna". La conferință participă, timp de trei zile, reprezentanți a 44 de universități din 13 țări dunărene.

Peste 1.600 de elevi maghiari din Arad primesc bani din Ungaria

Peste 1.600 de elevi maghiari din Arad primesc bani de la Guvernul ungar, în baza Legii statutului maghiarilor din afara granițelor, majoritatea plăților fiind deja făcute.

Președintele UDMR Arad, Andras Kiraly, a declarat că majoritatea cererilor formulate la începutul

anului de elevii comunității maghiare au fost aprobate, doar 35 din 1.700 fiind respinse.

"S-au făcut plățile pentru 1.200 dintre ei, urmând ca și restul să-și primescă banii în zilele următoare", a declarat Andras Kiraly.

Ajutorul se acordă conform Legii statutului maghiarilor din afara granițelor Ungariei și a acordului semnat de premierul Adrian Năstase și de omologul său maghiar.

Astfel, în baza unei cereri, minorii care învață în limba maghiară primesc 20.000 de forinți anual, la care se adaugă 2.400 de forinți pentru manuale și rechizite școlare.

Elevii liceului moldovenesc din Tiraspol, înscriși cu forța la alte școli

Direcția de învățământ de la Tiraspol îi înscrie forțat pe elevii liceului moldovenesc Lucian Blaga la alte școli din oraș și îi obligă să repete anul din cauza diferențelor de programă școlară, a declarat Ion Iovcev, directorul liceului, citat de BASA-press.

Iovcev a declarat că majoritatea părinților elevilor au fost vizitați de directorii școlilor din Tiraspol, care i-au informat că aceștia au fost înscriși la instituțiile pe care le conduc și trebuie să repete anul din cauza diferențelor de programă școlară.

Potrivit lui Iovcev, autoritățile de la Tiraspol au devastat, la 15 iulie, clădirea instituției și au confiscat dosarele elevilor, în prezent redistribuindu-le la școlile din oraș fără ca părinții să fi fost anunțați sau să fi depus vreă cerere în acest sens.

Directorul liceului a menționat că nu s-au luat măsuri de sancționare împotriva părinților care nu și-au transferat copiii la școlile subordonate Tiraspolului, deși administrația transnistreană amenințase că îi va trage la răspundere pe cei care nu ar fi făcut acest lucru pînă la 20 septembrie.

"Părinții se tem. Ei se așteaptă la noi acțiuni represive. Cu toate acestea, am solicitat în numeroase rânduri administrației din Tiraspol să ne acorde un nou sediu în locul celui închis în timpul verii. I-am rugat să ne dea o parte dintre grădinițele care nu funcționează, însă am fost refuzați de fiecare dată", a adăugat el.

Ion Iovcev a menționat că se va întâlni cu liderul grupului parlamentar al Partidului Comunistilor, Victor Stepaniuc. La reuniune

vor fi prezenți profesori și părinți ai elevilor liceului moldovenesc din Rîbnița, care vor discuta cu Stepaniuc despre alocarea de sedii pentru școlile din Rîbnița și Tiraspol.

Administrația transnistreană nu a făcut comentarii referitoare la această chestiune.

În liceele din Rîbnița și Tiraspol învață aproximativ 1.100 de elevi.

Examenul de rezidențiat din acest an ar putea fi amînat

xamenul de rezidențiat din acest an ar putea fi amînat, urmînd a se desfășura cel mai probabil în luna decembrie, și nu în noiembrie, cum fusese programat inițial, a declarat ministrul Sănătății, Ovidiu Brînzan.

Brînzan a precizat că o decizie în acest sens nu a fost luată încă, dar că a primit o astfel de propunere atît de la președintele Comisiei centrale de rezidențiat, doctorul Florin Popa, cît și de la reprezentanții organizațiilor studentești.

Potrivit ministrului, președintele Comisiei a solicitat mai mult timp pentru organizarea examenului, avînd în vedere că doi dintre membrii comisiei - rectorii ai Universităților din Timișoara și Tirgu Mureș - "s-au recuzat", fără a preciza însă care a fost motivația lor.

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Imre Kertesz

DRAPELUL ENGLEZ

Traducere din maghiară de Anamaria Pop

Sub acest titlu sugestiv, volumul adună laolaltă trei nuvele: "Drapelul englez", "Călăuza" și "Proces-verbal".

Istoria "Drapelului englez" se petrece în '56, dar antecedentele ei se plasează la sfîrșitul războiului, cînd eroul romanului "Fără destin" se întoarce de la Auschwitz acasă, la Budapesta. Este perioada speranțelor, a unui nou început, dar euforia nu ține mult.

Naratorul lucrează ca tînăr jurnalist, dar își dă repede seama că în condițiile date ziaristica este imposibil de practicat în mod corect, motiv pentru care se refugiază în lumea artelor. Muzica lui Wagner și înscrierile lui Thomas Mann îl ajută să rămînă "european printre albi". Scena-cheie a nuvelei - poate cea mai expresivă metaforă pentru acest moment al trecutului - este aceea în care, la sfîrșitul evenimentelor din '56, apare un jeep acoperit cu un drapel englez, iar trecătorii încep să aplaude. Aplauzelor frenetice le răspunde o mină protejată de o mînușă din piele de căprioară - semn al compasiunii și înțelegerii, dar și al distanței care separă două lumi.

În cea de a doua nuvelă, autorul își "călăuzește" în mod kafkian cititorul printre nălcile trecutului. Este însă un drum fără finalitate, un drum printre amintirile Holocaustului fără holocaust.

"Proces-verbal" imortalizează un moment pe cît de penibil și

absurd, pe atît de trist. În anul de grație 1992 (!), autorul este invitat la Viena, unde urma să i se prezinte în mod oficial mulțumiri pentru traducerea în limba maghiară a unor cărți reprezentative din literatura modernă austriacă. La graniță, un vameș ungar îl coboară din tren: găsise asupra lui 4000 de șilingi. Din grotescul situației autorul își găsește salvarea în lectura Jurnalului unui Geniu de Salvador Dali.

NOU LA HUMANITAS

Banana Yoshimoto

KITCHEN

Traducere din japoneză de Irina Holca

Mikage are 20 de ani și cel mai mult pe lume îi plac bucătăriile. Cînd îi moare bunica și rămîne singură, stă ghemuită lîngă frigider, căutînd alinare în zbirniitul lui. Vegetarea îi este întreruptă într-o zi de Yuichi Tanabe, un coleg de facultate, care o invită să locuiască împreună cu el și mama lui. Mikage se instalează așadar în apartamentul lor, unde se îndrăgostește pe loc de bucătărie și e din ce în ce mai mult sedusă de farmecul "mamei" lui Yuichi, Eriko, personaj ambiguu și pur, un transsexual de o frumusețe strălucitoare care tra-

versează narațiunea ca un astru efemer, sfîrșind tragic. Încet-încet, Mikage își decantează trăirile, pleacă, revine, se maturizează. Banana Yoshimoto dezvăluie în acest scurt roman o sensibilitate hrînită cu paradoxuri, o lume stranie, în care culturile se întrepătrund, o lume bîntuită de moarte și singurătate, învinse însă mereu de viață, mișcare și căldură.

Luigi Pirandello

UNUL, NICI UNUL ȘI O SUTĂ DE MII

Traducere din italiană de Tudor Moise

"Unul, nici unul și o sută de mii" e o farsă tragică jucată pe tema căutării identității: Vitangelo Moscarda descoperă într-o bună zi că are nasul asimetric. De aici începe procesul cunoașterii de sine și raportarea, violent cenzurată de conștiință, la semenii. Ce e, de fapt, personalitatea - a lui Moscarda și a noastră, a tuturor? E ceea ce simțim noi sau ce vîd alții? Și, la urma urmei, ce vîd ceilalți? O personalitate multiplă, din care fiecare ia ce vrea. Iar noi, ce devenim cînd ne analizăm obsesiv fiecare gest? Autocenzura, dusă la paroxism, ne izolează de semenii. Luciditatea, în romanul lui Pirandello, nu devine analitică, ci, printr-o construcție ritmată amintind de efectele lui teatrale, e mereu dublată de ludic.

REVOLTĂ ȘI GHINION

(Urmare din pag. 1)

neutru, greu de definit valoric, nu se mai gândesc deloc la faptul că, practic, toată populația trăitoare (încă) pe plaiurile mioritice, prin parcursul întregului traseu pînă la facultate, începînd de la grădiniță, s-a format în școală timp de mulți ani, iar cei ce au devenit personalități au calități de conducători sociali (!!!) și-au asigurat devenirea prin efectul învățării sub îndrumarea plină de dragoste și atenție a dascălilor, pentru că, orice ar spune sau ar crede cineva, școala rămîne principalul izvor de cultură și factor de civilizație al societății, cel mai puternic factor formator al omului.

Toate guvernele de după 1990 au declarat sus și tare că învățămîntul este prioritate națională. Se vede că astfel de afirmații au doar valoare declarativă și nu constitutivă de drepturi, cum se spune în justiție. Seamănă foarte bine cu ceea ce azeam altădată, nu demult: Partidul dă o înaltă apreciere muncii cadrelor didactice etc. etc., însă în realitate dascălii erau, la țară, un fel de guarzi comunali, iar la oraș, furnizori de muncă neplătită pe ogoarele unităților agricole și prin orașele patriei noastre socialiste multilateral dezvoltate.

La nivelul costului vieții zilelor noastre, cadrele didactice sunt

plătite mai slab decît îngrijitorii de trotuare. Afîndu-mă la Galați în vizită la un prieten, cînd au auzit de pensia mea, gazdele au spus că glumesc:

- Păi eu dau cinci milioane pe lună, plus bonurile de masă, precum și cadouri de Crăciun și la Paști paznicului de la poartă. Cum se poate ca tu, după peste 40 de ani de muncă, să ai o asemenea pensie?

- Asta pentru că salariile sunt mizerabile și nu asigură procentul necesar unor pensii onorabile, fără a pune la socoteală anarhia legislativă de la noi. Trebuie schimbat sistemul de salarizare, cel puțin pentru cei care vin, spune un conviv. Dacă lucrurile rămîn la nivelul actual, pe toți ceilalți îi așteaptă aceeași soartă: mizeria la bătrînețe. Apoi, este și problema fururilor cu acte în regulă, care se practică de cînd lumea, cauză între cele datorită cărora nu sunt bani pentru noi bugetarii. Sunt oameni care spun că cine știe să strige mai tare are cîștig de cauză.

- Îmi place să cred că da, de data aceasta, cadrele didactice vor ști să se facă auzite și înțelese. Ajunge cu umilinta! Responsabilii de sindicate, susținuți de toți oamenii școlii, trebuie să fie fermi în atitudine. Guvernanții să fie obligați a înlocui promisiunile de pînă acum cu măsuri clare, concrete, de necontestat. Răspunderea pentru consecințele unor măsuri hotărîte cade în sarcina guvernanților. Dascălii vor să muncească, dar nu în haine ponosite, fără acoperiș deasupra capului și flămînzi.

Liderul și iluzia schimbării

O constantă a societății românești este și situația în care indivizii nu sunt liberi și egali în drepturi, legea îl fixează pe unul în poziție dominantă față de celălalt, cel puțin în cadrul definit al relației lor formale. În aceste raporturi există deci un dominator și un dominat, dacă primul dorește să obțină ceva de la cel de-al doilea o poate face, în mod legitim, exercitîndu-și puterea. Cum poate fi același individ un cetățean liber și în același timp supus unui sistem în care măsurile sunt încă adoptate în mod arbitrar?

Abilitatea constă în crearea iluziei că decizia este luată de majoritate. În realitate, hotărîrea aparține unui grup restrîns sau chiar așa-numitului lider. În general, grupul nu poate decide dincolo de anumite limite, destul de înguste sau, în afara anumitor comportamente cerute de instanțe superioare. Cîmpul de manevră este redus. Decizia grupului este pentru a stabili procesul de rezistență la schimbare în serviciul măsurilor care sunt impuse.

Gustave Le Bon considera în Psihologia maselor că liderul se recrutează mai ales dintre neliniștiți, dintre anxioși, dintre disperatii acestei lumi. Ei decid programul de lucru și eventualele recompense. Paradoxal, acești conducători nu-și pot exercita funcția decît cu o condiție - de a fi ei înșiși conduși fără încetare, de a simți mereu deasupra lor un om sau o idee, de a urma o linie de conduită bine trasată.

Apelul la o autoritate

supremă, discreditarea, întreținerea discordiei creează un maniheism fundamental în care el este cel bun, în timp ce, ei, subordonații sunt nepregătiți și incapabili, cei care nu știu sau cei care gresesc.

Principalul aliat al liderului este limba de lemn. Francoise Thom considera că aceasta este o serie de incantații magice deghizată într-un lanț de axiome necesare.

În acest context, cuvinte precum reformă, integrare, modernizare și-au pierdut semnificația reală, dar transmit spunea Goebbels, ministrul propagandei în cel de-al treilea Reich și un maestru al dezinformării, un anumit efect.

Lipsit de ranguri, de privilegii, liderul este pulverizat. El nu poate exista decît prin factori exteriori care să-i confirme autoritatea și poziția socială.

Amenințarea este legată de putere, acolo unde este înfrînită o minimă rezistență se înfinge. În cazul unor întrebări, cel mai bun răspuns este fie să acuzi, fie să te prefaci că nu înțelegi.

În opinia lui Elias Canetti exprimată în Masele și puterea, liderul pleacă de la ideea că este singurul care contează. Dincolo de orice formă de putere se ascunde una și aceeași tendință mai profundă: dorința de a-i înălțura pe ceilalți din drum pentru a rămîne singurul sau, într-o formă mai temperată și adesea admisă, dorința de a te folosi de ceilalți, pentru a deveni, cu ajutorul lor, unic.

Procesul dezagregării vechilor structuri început în anul 1989 pare încă departe de a-și vedea reflexia și în mentalitate.

Luminița ARUSOAI EI

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

SEPTEMBRIE
2004

În numerele anterioare au fost semnalate aniversările: Ion Crăciun, 10/1910; Teodor Criveț, 6/1861; Tereza Gogu, 8/1919 (la mulți ani peste 85!); Al. Lambrier, 10/1846; Ion Rotaru, 11/1924 (la mulți ani peste 80!); Eduard Covali, 11/1930; C. Virgil Gheorghiu, 15/1916; Dr. C.I. Istrati, 16/1850, V.A. Trifu, 17/1869; Alberto Cirillo, 17/1878; Ioan Luca, 19/1909; Eugen Ciochină, 21/1920; Victor Savin, 29/1905; Victor Țăranu, 25/1901; Vasile Bigrea, 26/1881; Aristide Caradja, 28/1861.

• Și comemorările: 12/1983, Ioan Luca; 20/1977; V. Chirițescu; 25/1922, M. Stamatin.

• Revista Apostolul, sept. 1936, publică articolul "Cum felul dascălului poate corecta insuficiența legiuitorului pedagogic" de Ioan Tăzlăuanu, actual azi cînd a noastră legislație școlară e... mereu în "tranzitie".

• Sept/1854 (acum 150

de ani) se înființează prima școală de fete în P. Neamț.

• 1/1858, s-a deschis în local propriu, Școala Primară de Fete, nr. 1, P. Neamț.

5/1862, n. la Spătărești, jud. Suceava, admirabilul învățător Mihai Lupescu (între 1884- 1889, la Broșteni, pe atunci în Neamț), publicist, creator de reviste; m. 17.VIII.1922.

• 7/1910, n. Focșani, Eugenia Didilescu, profesoară la Școala Normală de Învățătoare din P. Neamț, publicistă; m. 1978, la București.

• 7/1952, n. la Tirpești, N.N. Popa, profesor înzestrat, publicist prolific, traducător inspirat, mult apreciat de regretatul filosof Victor Isac.

• 10/2004, Casa de Cultură a Sindicatelor P. Neamț organizează colocviul "Laudă dascălilor noștri" întru marcarea începutului anului școlar și anului bisericesc românesc la 15 septembrie.

• 17/1938, n. la Izvoare Bahna, profesorul N. Dinu, fost, într-o vreme, metodist la Casa Corpului Didactic cu valoroase inițiative.

• 26/2000, m. la P. Neamț admirabilul profesor și ziarist Cătălin Stupcanu, n. 2.IV.1938.

Prof. Traian CICOARE

F.S.L.I. ÎȘI MENTINE POZIȚIA FAȚĂ DE GUVERN

(Urmare din pag. 1)

păcate, în loc să fie de partea noastră în privința salarizării, se raportează la salariile lor și mai mici și atunci salariile noastre li se par mari și onorabile, iar creșterile cerute de noi apar în ochii lor ca nejustificate sau imposibile deocamdată.

În acest mod, totul devine o abilă manevră politică de manipulare a celor mulți și în același timp de distragere a atenției generale de la mizeria în care se află învățămîntul de toate gradele în momentul de față (fenomenele de neșcolarizare, analfabetism atingînd cote de-a dreptul dramatice, 20-25 % din totalul populației de vîrstă școlară, școlile din multe localități rurale dar și urbane în imposibilitate de funcționare fără autorizație sanitară, bibliotecile și laboratoarele într-o sărăcie lucie).

De altfel, declarația primului ministru la sfîrșitul negocierilor a stopat alte posibilități de negocieri salariale pînă la sfîrșitul acestui an, dar a deschis calea urgentării celorlalte două deziderate majore ale acțiunilor sindicale: acordarea a 5% din PIB prin Proiectul Legii Bugetului pe 2005 și discutarea în regim de urgență a Legii salarizării bugetarilor pînă la 1 ianuarie 2005.

Urmarea directă a grabei cu care Guvernul s-a hotărât să închidă acest conflict este apariția Ordonanței de urgență propusă Parlamentului "Unele măsuri în domeniul învățămîntului", ordonanță care deja a ajuns la

cunoștința voastră și unde se regăsesc creșterile salariale promise la masa negocierilor în ultima rundă.

A căta oară avem de-a face cu aceeași politică mincinoasă pentru cei mulți? Legea Învățămîntului, Constituția, Egalitatea șanselor sunt flagrant încălcate, neștiutorii de carte pot fi mai ușor conduși și manipulați. Demagogia politică și propaganda electorală falsă și mincinoasă amesc electoratul, care orbește dă votul și-i alege tocmai pe cei care îl mint, îl desconsideră și-l umilește, condamnându-l la suferință și tăcere.

E timpul deșteptării, e momentul trezirii la adevăr și dreptate, această toamnă electorală trebuie să amendeze dur și justitiar minciuna, corupția și demagogia guvernanților.

Sperăm într-o luciditate justitiară în atitudinea și poziția colegilor noștri din învățămînt față de această toamnă electorală.

Mitingul de la București, din 5 octombrie, este primul pas pe calea amendării politicii actualei guvernări față de un destin mai bun al învățămîntului în viitor.

APOSTOLUL

REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÎNT
NEAMȚ

ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str.
Petru Rareș nr. 24, tel/fax:
22.53.32, Piatra Neamț

Prețul: 10.000 lei

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - director general, Iosif COVASAN - director economic, Constantin TOMȘA - director executiv, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROE, Niculina NIȚĂ, Steluța ALEXANDRU, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Constantin TIMOFTE (Subredacția Tîrgu Neamț) Carmen DASCĂLU (secretar). Ilustrația numărului: Reproduceri după picturile dnei Tereza GOGU.